

Sveriges sak är ingens

Gunnar Nyström

Minnen av ett landskap är gjord av textilkonstnären Elisabet Hasselberg Olsson. Den är 54 kvadratmeter stor och är vävd av lin från olika delar av Sverige. Väven placerades i riksdagens kammare efter ombyggnad 1983.

Denna skröna skapades mars-maj 2015 av Gunnar Nyström g.o.nystrom@gmail.com Namn på kända personer, institutioner och organisationer används för att göra scenariot tydligt. Givetvis finns det inte ett ens av sanning över deras uttalanden och agerande. Ännu.

Innehåll

1. Det bultade på dörren
2. Larsson hade inte
3. Statsministern besökte 3b: Rutiner
4. NATO-högkvarteret
5. Stoltenberg
6. Mårten
7. Handlarn i Storlien
8. I Mariehamn
9. Margarete
10. Kungen
11. Kolsås
12. I Stockholm vaknade medievärlden
13. Nätet
14. I Enskilda banken
15. Mälarpiraterna
16. Miljöbengtsson seglar
17. Mediehuset
18. Skavlan
19. Fru Nilsson inspärrad
20. The Economist
21. Ambassadör Hultgren
22. Om ockupation
23. Victoria
24. DJI
25. Journalistkåren
26. Vita huset
27. Prins Daniel
28. Mästerby
29. Två stormakter
30. Bengtsson går iland

31. Lysistrate
32. Haga slott
33. Vardagsliv,
34. Visby flygplats
35. Felix
36. Rolf Ekstock
37. Konfirmation
38. Fritidsfaret
39. Motståndsrörelsen
40. Bengtsson samordnar
41. Ambassadörerna
42. Krigsvetenskap
43. Japan och Sydkorea
44. Den kinesiska flottan
45. Kommendanten
46. Gotlänningarna
47. Skjutfältet Kungsängen
48. Presidenten VIP
49. Ett folk på krigsfot
50. Dragans & Pias kämpar
51. Den svenska flottan
52. De främmande förbandscheferna
53. Luciamorgon
54. Luciadagen VIP
55. Julstök på Gotland
56. Drönarpiloten
57. Frankrike
58. Peace for our time
59. Bengtsson lanserar nyårsrevy
60. Auktoritära regimer
61. Julkryssning
62. Anlände revysällskapet Visby

63. Järnhandlaren i Visby
64. Den gotländska tomteparaden
65. Bunge hembygdsgård
66. Dragan & Pia
67. Amfibieregementet
68. Fritidsfaret
69. Mossad
70. Freden i Örebro
71. Ett Jugoslavien utan Tito
72. Fyrlistan

1 Det bultade på dörren hos taxichauffören Angantyr i Fårösund. En reslig man i långrock stod där utanför. Han var slätrakad, hade bakåtkammat mörkt hår.

- Jag vill ha en taxi! ropade han.

- Kan ni inte ringa först?

- Telefonerna fungerar inte!

Med en suck drog Angantyr på sig sina kläder, drack ett glas vatten och gick ut. Han hade inte haft många körningar denna oktober, så det fick gå.

- Jag vill ha betalt i förskott!

Mannen räckte fram en femhundrakronorssedel, den var helt ny. När Angantyr startat bilen kom två män fram och intog baksätet.

- De är med mej, sa mannen.

Angantyr tyckte inte om situationen. Är det ett rån? tänkte han, och flyttade sedeln till sin vänstra ficka. I hamnen syntes ett räddningsmanskap i färd med att lossa saker från en båt. Jag har aldrig sett så mycket folk här i oktober, tänkte Angantyr .

- Vart vill ni bli körda?

- Länsstyrelsen i Visby, tack, sa mannen. De for genom det gråa landskapet under tystnad. Chauffören teg för man brukar inte samtala med kunder om de inte själva anslår en öppen ton. Efter en timme var de i Visbys periferi, där kontoret just hade öppnat. Resenärerna lämnade bilen utan att se åt taxametern.

- Dags för kaffe, tänkte Angantyr, och drog till taxistationen i Visby .

Fru Nilsson i Länsstyrelsens reception hade just upptäckt problem med telefonväxeln när de tre männen uppenbarade sig. Hon sköt upp glasluckan. Den långa mannen räckte fram ett visitkort och bad att få tala med Landshövdingen. V. Carlsson, Generalguvernör, stod det. Vad gör en sådan man på Gotland? tänkte fru Nilsson.

- Axelsson tar bara emot efter överenskommelse, sade fru Nilsson.

- Det är ett krisärende, vi måste få tala med honom, insisterade mannen, som nu kommit väldigt nära glasväggen. Internkommunikationen fungerade, och fru Nilsson ringde Axelsson.

- Du har besök, ett krisärende, en Vidkun Carlsson med två i sällskap.

- OK, jag kommer, svarade Axelsson.

Fru Nilsson visade in de tre männen i ett mötesrum bredvid receptionen. Två av dem stannade utanför dörren. De stod faktiskt vid var sin dörrpost, vilket såg märkligt ut, som i en svartvit krigsfilm, tänkte fru Nilsson. Axelsson kom ner med ett oroligt ansiktsuttryck.

- Man kan ju inte ringa ut, sa han till Nilsson, inte ens på mobilen!

Han sträckte fram handen mot den närmaste dörrvakten som bara nickade in mot rummet, där Carlsson befann sig. Axelsson kände en våg av obehag. Det här är överkligt tänkte han och gick in. Dörren stängdes utifrån. Carlsson hälsade kort och förklarade:

- Det är kris på Gotland. Stor kris. Jag vill att Du läser det här, sa han och lade fram ett pappersark med text i stor stil: *GOTLAND BEFRIAT. Det autonoma örådet har nu tagit hand om Gotlands inre säkerhet och yttre försvar. Självförsvarsstyrkor har posterats längs kusten åt alla håll.* Den bisarra texten fortsatte, men Axelsson kunde inte läsa vidare. Är jag med i en film? tänkte han och såg upp. Ja,

verkligen fortsatte han när han såg att mannen riggade upp en liten kamera på skrivbordet, riktad mot Axelsson.

- Sätt dej, sa mannen och tryckte bryskt ner honom i ordförandestolen. En av dörrvakterna kom in och flyttade undan den svenska flaggan och lät fanan med Gotlandsgumsen¹ stå kvar.

- Presentera dej och läs innantill, sade Carlsson, tog pappret och höll upp det bakom kameran.

- Jag ställer inte upp på det här, protesterade Axelsson. Ni är helt galna!

I nästa ögonblick kände han en brännande smärta på benet.

- Du gör som jag säger, annars går det dej illa, röt Carlsson.

En ny spark från kumpanen träffade andra benet. Axelsson var inte van vid smärta, och visste inte om underbenet var krossat. Med vek stämman läste han nu upp texten som Carlsson höll upp. Tre gånger fick han göra om samma sak innan ett hårt slag släckte hans medvetande.

Fru Nilsson kämpade med telefonförbindelserna men de var helt döda. Några tjänstemän kom in till henne och diskuterade problemet. Carlsson kom in och gav order.

- Samla personalen till krismöte, sade han. Jag representerar Krigsmakten, och Axelsson ska göra ett uttalande.

Kollegorna utväxlade blickar. Så här brukar det inte gå till, tänkte miljörådet Bengtsson.

¹ I blått fält en stående vädur av silver med beväring av guld, bärande på en korsprydd stång av guld ett rött banér med bård och fem flikar av guld.

- Hur då kris? frågade han.

- En stor räddningsoperation pågår längs Fårökusten, och jag vill att alla ska vara informerade, svarade Carlsson på ett sätt som inte inbjöd till följdfrågor.

Bengtsson gick ut och försvann längs korridoren. Hans första tanke var att tala med kollegan Larsson, som var hans jämnårige förtrogne inom den statliga byråkratin. Han gick in i Larssons rum, men insåg att denne var pappaledig. Han öppnade fönstret och hoppade ut. Plötsligt hade han skapat en allvarlig situation! Han bröt mot allt reglemente utan att veta varför. Han smet runt hörnet och såg män i bjärta kläder spärra av gatan med koner och band. RADDNINGSTJANST stod det på ryggen.

- Så snålt tänkte Bengtsson. Hans första tanke var att bege sig till polisen där han kände flera kommissarier, för att fråga vad som stod på. Han tog sin cykel och trampade till polishuset, men även det höll på att avspärras av rödgula män. Helt klart något skumt, insåg Bengtsson. Därför begav han sig vidare till kollegan Larssons bostad utanför ringmuren. Larsson stod i trädgården och passade sina två lekande barn.

- Vad står på, Bengtsson?

- Något obehagligt, hela länsstyrelsen mobiliseras för nån olycka. Jag smet, *jag har inte varit där*, jag gillar inte kriser! Försvaret verkar ha tagit kommandot över hela huset.

Larsson hade inte sett miljöbengtsson så upprörd tidigare. Jo en gång, då han blivit påhoppad på Facebook. Miljöbengtsson var nämligen övertygad om att den ryska mårhundens art är en invasiv art som hotar det svenska ekosystemet och därför måste skjutas vid första anblick. Detta budskap förde han ut i en blogg. En rasist på nätet hade anspelat på miljöbengtssons asiatiska anletsdrag och

framställt hotelser till hans liv "*i logikens och konsekvensens namn*". Ärendet låg hos polisen som saknade spaningsuppdrag.

- Alltså, varför schappade du från krismötet? frågade Larsson.

- Jag tar inte order av främlingar, och Axelsson syntes inte till, vilket aldrig har hänt under mina år på Länet. Han bor ju ombord på den skutan! Dessutom vill jag inte ha med militärer att göra, än mindre gå deras ärenden.

2 Larsson bjöd på kaffe, saft och bullar i köket. Nu störtade Lena Larsson in i rummet.

- Har ni sett, hela Visby ska totalrenoveras! Färjan har inte kommit, men stan är full av karlar som bökar med allt möjligt. Skolan stängdes, barnen hemförlovades och jag fick det här i min hand. Lena sträckte fram vad som såg ut som en gratistidning, *Det Fria Gotland*. Första sidan hade ett tvåfagert porträtt av en man och proklamerade: *Guvernör utsedd av det fria Gotlands landtag*. Bengtsson ropade:

- Det är ju han som stövlade in och tog kommandot över länsstyrelsen!

Det blev så tyst att barnen tittade upp. De läste sina föräldrars ansiktsuttryck: Oro.

- *Guvernör* - det finns ju inte, sa Bengtsson. Lena rättade honom:

- Sverige utsåg guvernörer under stormaktstiden för sina nyförvärvade provinser i södra, västra och östra landsdelarna.

- Okej, men vem utser denne Carlsson?

3 Statsministern besökte en fjärdeklass. En flicka stod framme vid den vita tavlan och räknade ett krångligt divisionstal.

Med obehagskänsla mindes politikern att det var just sådant som fått honom att engagera sig i elevrådet. Klasssamhällets första utslagningsredskap är matematik och språkprov, det hade han drivit framgångsrikt som tes. Och fortfarande briljerade borgarungarna med detta. Han öronsnäcka knastrade till. Kanslichefen anropade:

- Vi har en särskild händelse. Du bör omedelbart avbryta och återvända till Stockholm! Flickan med mattetalet ropade:

- Hänger du med här eller?

Men ministern var redan på väg ut ur rummet med sin följeslagare.

- Vad gör UD? Ge mej utrikesministern fort som fan!

Försvarsministern? ja okej ta med honom också.

En timme senare blev statsministern in på Rosenbad och möttes redan i foajén av utrikesministern.

- Försvarsministern är på Maldiverna, har tagit time-out efter bråket med ÖB om NATO. Hälften av statsråden var samlade i lunchrummet. Utrikesministern föredrog ärendet:

- Putien ligger sannolikt bakom besättandet av Gotland. Carlsson heter hans guvernör. Retoriken därifrån har trappats upp i veckor, som alla vet. Motivet är att säkra *Fredens innanhav* genom ett alliansfritt territorium i navet av Östersjön. Medlen är traditionell militär ockupation. Följderna blir att NATO inbjuds av oss att på svenskt inre vatten patrullera och vakta gränsen. Inrikesministern avbröt.

- Vet ni inte att marktrupper redan strömmar in i Skåne, Bohuslän, Jämtland? Flygbaserna i Norrland är redan besatta av helikopterförband.

Det blev dödstyst kring bordet.

- Carlsson, vem är det, frågade statsministern.

- Affärsman, född i Sverige, karriär som råvaruhandlare i Chicago, blev rik i Ryssland på åttiotalet på metallhandel. Har sedan dess lånat ut pengar till olika nationalistiska, populistiska partier i Europa. Har en son i Singapore. Trevlig prick, deltog i kungajakten förra året. Framför allt har han seglat regattan *Gotland runt* ett flertal gånger, svarade inrikesministern.

Näringsministern inflikade:

- Carlsson köpte Nordkalks anläggningar på Gotland förra året av ett finskt moderbolag, och vet ni, Kungen har tio procent aktier i det nybildade bolaget.

In trädde nu ÖB med sina vapenslagschefer. Regeringssammanträdet övergick i en försvarsöverläggning. Statsministern tog sig för pannan.

- Varför har jag inte fått någon förvarning om invasionen av Gotland? Tecknen har ju funnits där i skyn ett bra tag! ÖB svarade:

- Vi tolkade de ryska skenangreppen 2014 med attackflyg som en uppmaning att stärka vårt flygvapen. En alternativ tolkning var att fösa Sverige in i försvarssamarbete med Finland och NATO, men det verkade ju helt kontraproduktivt. Nu framstår anflygningarna mot svenskt territorium faktiskt som försök att militärtekniskt avgöra hur Sveriges flygvapen svarar på attacker.

- Hur kunde försvarsanslaget 2004 gå åt utan att nya effektivare vapen anskaffades?

- Försvaret hade enorma lager med ammunition. De var avsedda att ösas över fienden utan miljökonsekvensbeskrivning och återvinningsplan. En civiliserad avrustningsprocess är något helt annat! Försvarets dåvarande personal utgjordes av värnpliktiga med en rudimentär dagpenning. Nu har vi arbetat i årtal med certifierad

personal som samvetsgrant har demonterat projektiler och bomber.
Det kostar på!

Militären redogjorde för vad de skulle kunna åstadkomma för skada, och till vilken risk. Ingen verkade särskilt imponerad av detta. Statsministern konkluderade:

- Vi kan inte låta döda människor flyta upp i Visby hamn! Vi eftersträvar en politisk lösning. Diplomatien har misslyckats, skicka hem ambassadörerna! Politiken måste börja jobba: Sanktioner, blockad, FN-resolutioner!

Överbefälhavaren och utrikesministern gick direkt till *Bella Vista*, regeringskansliets pressrum.

- Rutiner, bristande rutiner...vi beklagar det inträffade och känner djupt med de drabbade. Ingen ska behöva uppleva det som nyss hänt. Vi ska uppdatera våra rutiner så att vi bättre kan svara mot oförutsedda händelser. Vi har inrättat samtalsmöjligheter per telefon, dit oroliga kan vända sig. Vi arbetar ständigt på att förbättra tryggheten för våra medborgare och hoppas kunna fortsätta med detta. ÖB log trosvisst in i kameran. Sedan skiftade fokus till utrikesministern:

- Jag är givetvis upprörd, sådant här får inte hända! Vi kommer att skyndsamt utreda vad som hänt, om någon i försvarsmakten varit försumlig, och vidta åtgärder.

- Har möjligen anslagen till försvaret varit för låga? frågade programledaren.

- Särintressen slåss alltid om budgetutrymmet. Storleken på anslag kan man alltid diskutera, och så har riksdagen gjort. Stabilitet i ekonomin har ju varit en tidigare ledstjärna, men den nya regeringen prioriterar *trygghet och säkerhet*. Vi kommer att intensifiera rekryteringen av personal och anskaffningen av modern, inhemsk

krigsmateriel. Det är bra för sysselsättningen, bra för ekonomin och bra för Sverige!

- Det faktum att territoriet har minskat drastiskt, kommer det att göra försvarsuppgiften lättare? frågade programledaren, aningen insinuant.

-Nja, det där tar vi inte hänsyn till. Vår uppgift är att försvara hela landet. Men självfallet samarbetar vi med våra partners för fred. Vi har outsourcat vissa landskap till andra länders trupper för att kunna fokusera på kärnförsvaret. De jobbar på vårt uppdrag för våra mål och inget annat. Vi har löpande kontakt.

- Men danskarna har ju i praktiken tagit över Karlskrona Örlogsbas. Chefen är ju satt under förmyndarskap av den danske härföraren! Frösön och Kallax behärskas av norska förband.

- Ja nu är jag inte helt uppdaterad på detaljorganisationen inom respektive försvarsgren, det ska jag inte som minister lägga mej i. Men allting är under kontroll, kan jag försäkra er. Svenskarnas försvarsvilja är hög och Sveriges försvar är gott.

- Har Sverige några skarpladdade vapen?

- ÖB ryckte till undsättning: vi kan inte röja hemligstämplade detaljer om vår materiel eller organisation. Nu råder mobiliseringssekretess. När läget klarnat kommer jag att lätta på sekretessen. Vi jobbar på för att försvara hemlandet!

Till saken hör att ÖB 2013 hade uttalat att det svenska försvaret kunde hålla ut maximalt en vecka, om landet blev utsatt för ett konventionellt invasionsangrepp. Uttalandet väckte sådan uppståndelse att chefsåklagare Tomas Lindstrand övervägde ett åtal för högförräderi. ÖB sjukskrev sig. Emellertid korrigerade försvarsmaktens talesman det hela:

- ÖB uttalade sig inte om dagens försvarsförmåga. Han bedömde konsekvenserna av försvarsbudgeten år 2019! Oroliga människor

drog nu slutsatsen att dagens försvar inte alls skulle kunna hålla stånd mot en invaderande marinkår. Programledaren ställde så den ödesdigra frågan:

- Kan Sverige räkna med stöd ifrån försvarsalliansen NATO?

Nato Response Force (NRF) består av två delar. Dels en snabbinsatsstyrka, Immediate Response Force (IRF) med 10 500 man som har 2–30 dygns beredskap. Dels förstärkningsförband i en Response Force Pool (RFP) med 16 000 man med 30 dygns beredskap. Det är till förstärkningspoolen Sverige anmält sig. Varje land betalar sina egna kostnader för att delta. Natos högsta beslutande organ *Nordatlantrådet* där de 28 Natoländerna beslutar enhälligt kan sätta in NRF. Därefter bestämmer varje land själv, även Sverige, om landets styrkor ska delta. ÖB slutade med att säga: För närvarande anser jag inte att Sverige kan avvara några egna trupper för utlandstjänstgöring. Dessvärre har NATO inte lovat någonting när det gäller militära hot mot Sverige. Vi är ju alliansfria.

4 NATO-högkvarteret SHAPE ligger utanför Mons i Belgien. Det är bemannat dygnet runt och leds av en amerikansk general med en brittisk ställföreträdare. De gångna veckorna hade signalspaningen och underrättelseverksamheterna varit på topp. En av stormakterna i Östersjön hade ökat både flottans och flygets aktivitet på ett oroande sätt. NATO hade sina enheter utspridda på olika aktiviteter. Omorganisation och förflyttningar pågick. Överbefälhavaren, en flyggeneral talade med sin ställföreträdare som kom från armén. - Vad känner Du för de svenske?

- Ja de vill ju vara alla till lags. Så länge Hitler var segerrik fick han stöd av Sverige, sedan vände krigslyckan och de svenske började smuggla kullager till de allierade. De gullade med sovjetmakten i alla år, nu får de smaka följderna. Hans chef tillade:

- De brukade bränna stjärnbaneret offentligt och marschera med vietcongs general i Stockholm. Nu är Sveriges betonggetton grogrunder för terrorism. Jag tror de bästa av svenskar kom till Minnesota för hundrafemtio år sedan. De *losers* som stannade kvar har tappat mitt förtroende. Men de ingår ju i ett *Nordiskt råd*. Låt dem ta hand om problemet. USA har inga egna intressen i Östersjön. Vi stöder förstås baltländerna, de vill ju samarbeta med oss! Armégeneralen sade:

- När jag gick på Sandhurst skrev jag ett paper om sextonhundralets Karlar från Sverige. De var hänsynslösa krigarkungar, de gjorde vad de kunde utan tanke på de geopolitiska följderna. Sen kom den där teaterkungen, frankofilen, och släppte Finland till tsar Peter. Nu gör ryssen vad de brukar där uppe i norr: tar för sig utan eftertanke. NATO-högkvarteret hade i decennier utarbetat svarsalternativ för hundratals tänkbara situationer. Denna morgon syntes scenario 24B slå in. En ö centralt i Baltiska sjön, Gotland, intogs sjö- och flygvägen av den östra stormakten utan att Sveriges försvar lyfte ett finger. Datoriseringen hade ersatt pärmar och vägkartor, situationsrum och sirener. Beslut måste fattas, meddelanden sändas ut i datanätverket. Olyckligtvis var det svåra störningar i nätet denna morgon. Ryktet sade att reoveringen av avloppsnätet i Mons hade gått snett och att viktiga fiberkablar hade kapats. Kommendören för NATO ringde underkommando Danmark respektive Norge och gav muntligen sina order om regional säkring. Lyckligtvis fanns lokala kopior av scenario 24B på plats, och de militära styrkorna var väl förberedda på denna situation. Sedan ringde vicekommendören sin kollega i Finland.

- Jo, svarade hon, vi är förberedda på att försvara våra gränser åt alla håll. Kriget bestäms ju inte av Europaparlamentet. Vi har också öar i Östersjön, många öar att värna. För protokollets skull ringde han även sin svenske kontaktperson, men ingen svarade.

5 Stoltenberg, NATO:s trettonde generalsekreterare, ringde sin företrädare Fogh-Rasmussen.

- Vi får väl prata med honom, tycker du inte det?

- Ja, vi kör *Partnerskap-för-fred* avtalet då, menade Rasmussen.

- Nej nej, jag har ett färskare avtal, genmälde Jens Stoltenberg.

- Bildt och Enström gav oss en inbjudan hösten 2014 innan de tappade regeringsmakten. Vi har Sveriges ambassadör Bertelsman med oss. Snabbinsatsstyrkan måste in nu, genast. Att "hangarfartyget" Gotland är kapat är illa nog. Våra Baltiska medlemmar är på helspänn - björnen sitter mitt i hönsgården!

- De har örnar som symboler, upplyste Rasmussen. Men våra grabbar, ursäktat *personal*, måste väl ha käk?

- Ordnat via Netto, sade Stoltenberg. Tyskarna har gett oss Lidl, och de pressar de nordiska länderna politiskt att konvertera valutorna till Euron. I övrigt vill de stå utanför operationen. *Syskonbråk* kallar de det.

- Är de komfortabla med en flyg- och flottbas mitt i Östersjön?

- De gillar läget och vill inte spilla vare sig krut eller blod på en förändrad hotbild utanför landet. Den ryska bas som ligger närmast Tyskland är Kaliningrad. Där finns tre flygfält och en helikopterbas. Gotland är för dem beläget i periferin. Men jag är inte glad över att Gotland blir en flygbas åt öst. Till Oslo är det 510 km från Visby rakt över Östergötland, Vänern och Värmland. Det är "ingenting", i vart fall kortare än 865 km från Kaliningrad och 1100 km från S:t Petersburg.

- De får 415 kilometers flygväg från Visby över Småland och Skåne till Köpenhamn! Omvägen över internationellt vatten förlänger

sträckan med 100 km. Våra ”bågskyttar” måste finnas i Sveriges sydöstra hörn! Rasmussen var bestämd. Den enda diplomati han ansåg verkningsfull var *Gunboat-diplomacy*.

6 Mårten Vidfält var tulltjänsteman men också hemvärnsman. Han älskade sin hembygd och var övertygad om att en god medborgare måste vara beredd att i handling visa sina värderingar. Denna morgon satt han vid Öresundsbron och kollade nedlastade minibussar från Danmark. Plötsligt såg han i bildskärmen en kolonn av militära lastbilar kräla upp på bron.

- Vad in i helvete skrek han rakt ut i tullkammaren. Här pågår militär ockupation! Släpp ingen djävel över bron!

Hans kollegor sträckte sig efter batongerna och slöt sig till Mårten. Ovedersägligt närmade sig en dansk motoriserad bataljon Sveriges gräns. Telefonsamtal till Tullverket fick mekaniska svar:

- Håll er till gängse rutiner. Gör inget oöverlagt!

Mårten och hans samlade visitationsgrupp sprang ut på asfalten. De stoppade den första bilen, en Volvo med officerare i stridsuniformer.

- Har ni något att förtulla? ropade Mårten vredgat. Officeren i baksätet räckte fram ett diplomatpass.

- Varor till diplomatkåren, håll era fingrar borta, tack.

Kolonnen syntes ändlös och ringlade i god ordning över till det skånska motorvägsnätet. I luften surrade dessutom helikoptrar, men de var utom räckhåll för Mårtens mannar.

7. Handlarn i Storlien hade haft en dyster höst. Den svenska kronkursen hade närmast sig den norska och affärerna gick sämre än på länge. Nu såg han hoppfulla tecken nedifrån fjället. En kö av fordon stretade upp mot hans affär. Han ringde några extra

anställda och gav dem order att komma till jobbet snarast. Han ställde ut sina vingelskyltar och hissade några norska flaggor. Strax därpå blev han varse de grönmålade bilarna som utan att sänka farten drog förbi butiken. Maken till militärövning hade han inte sett. Och inte en rad hade han märkt i *Jämtlands Folkblad* om denna invasion! Nu svängde en lätt skåpbil in och stannade.

- Välkommen, sa handlarn.

- Har ni snus, frågade soldaten. De köpte fem kartonger snus, betalade med ett kamouflagemålat bankkort och for vidare.

8 I Mariehamn väntade man som vanligt in morgonfärjan från Åbo. När bogporten sänkts kröp en rad gröna bilar från Finlands armé ur skeppet. Ingen ålänning hade i mannaminne sett något sådant, noga räknat var det 161 år sedan soldater marscherade på ön. Fordonen blev stående ett bra tag på parkeringen i hamnen medan man konsulterade kartor och frågade efter vägar. Så satte kolonnen fart, några mot Eckerö, men huvudparten mot Lemland och Lumparland. Lugnet sänkte sig åter över Mariehamn.

9 Margarete höll just på att avsluta en målning när en adjutant kom in i ateljén i Amalienborg, Köpenhamn. På en silverbricka låg en surrande iPhone.

- Det är Carl Gustaf, kanske Ers Höghet borde ta det, sade adjutanten, vilket drottningen gjorde. Adjutanten drog sig tillbaka ett stycke så att han kunde höra:

- Valdemar Atterdag... 1645...1658...Karl XV1863... Tak for udmaerkt forvaltning...Drottningen gick fram till det höga fönstret, blickade ut över marmorkyrkans kupol och sade:

- Guds hjælp, folkets kærlighed, Danmarks styrke!

10 Kungen suckade tungt. Svenskarnas försvarsvilja hade eroderat. Gamla män brukade ivra för en stark krigsmakt, och hans undersåtar var onekligen många äldre. Men de var förledda av yngre ledare, som inte tyckte att Sveriges vapen var häftiga nog att bruka. Adjutanten, generalmajor Pettersson hade briefat honom om det militära läget. Svea Livgarde var mobiliserat. Insatsstyrkan var nedgrävd i Maliska öknen. Gripenplanen var alla samlade i Såtenäs till Petterssons lycka (han kom från flygvapnet).

- Varför har vi inga vapen på Gotland? frågade kungen.
- Vapnen behövs här hemma, ers nåd. Och vi vill inte att de ska falla i fiendens händer, svarade adjutanten.
- Är inte flyget i luften? frågade kungen.
- Nej, de har inga vapen användbara mot fientligt flyg. Bränslet är dessutom i Göteborgs oljehamn, och Säve flygplats är stängd på grund av eftersatt underhåll. Fakta på marken är att på Kallax och Frösön finns stridklara norska helikopterförband. Åland kryllar av finländska soldater, hotellen i Mariehamn är fullbokade. Flottan i Karlskrona står under danskt NATO-befäl. I Brofjorden ligger norska fregatten Tordenskiöld och bevakar oljetillförseln. Utanför Marstrand ligger en norsk ubåt och trycker. Göteborgseskadern vägrar dock samarbeta med västmakterna.
- Bra! utropade kungen, sådan tåga gillar jag. Svealand och Götaland ligger mitt hjärta närmast. Generalmajoren påpekande försynt att Bohuslän, Halland, Skåne och Blekinge var en förlorad del av Götaland.
- Vid Polens delningar, landet måste ha en ryggrad! Gör det till synes omöjliga! Var har Sverige sin Mannerheim? Göta Kanal måste försvaras till varje pris, ropade kungen. Varsla hirden!

Kungen ville gärna hjälpa till att lösa krisen, men de enda känningar han hade hette Romanov, och den släkten var spridd över halva världen enligt adjutanten. Harald hade just inbjudit honom till lunch på Fars Hatt i Kungälv.

- Om Du kommer till Kungsbacka, så backa, du vet, hade Harald skrockat, för där är Margareteland!

Läget var det värsta han nånsin kunnat befara. Det var dags att klippa det sista bandet.

- Victoria, ropade han. Slut på mammaledigheten! Du får ta det här mötet.

11 I staben i Kolsås diskuterade norrmännen sina alternativ. Lite, lagom eller mycket?

- Om vi gör ingenting riskerar vi att få ryssar till grannar. Det vill vi ICKE! Om vi tar för oss mycket får vi svårt att hålla ställningarna i längden. Vad ska vi med hundratusentals kvadratkilometer skog och myrmarker? Malmbanan vore förstås säkrast att bevaka, vi vill ju inte förlora malmexporten från Narvik. Lagom är att försäkra oss om Jämtland, det hör sedan urminnes tid samman med Trondheims fylke. Och Bohuslän måste återtas - det skulle vi aldrig ha släppt! Med Bohus norskt återfår Viken sin helhet.

På flygbasen Rygge i Östfold satt major Geir i en container. Han stirrade på bildskärmar och talade i ett headset. Majoren kontrollerade ett batteri drönare som kunde utgå från ett fartyg i Kalmar sund.

- Jag har Carlssons position! Han är i Stockholm. Han lämnar TV-huset. Han tar en bil. Det är flera bilar. Han åker... Nej han stannar. Han går ut på Gärdet! Åh, han kliver upp i en helikopter! Har jag eldtillstånd?

- Negativt! I ledningsrummet hölls krigsråd. Har NATO definierat en stridszon? Nej, en försvarszon som utgörs av Sveriges fastland och skärgård. Norska enheter försvarar Jämtland och Bohuslän. Danska enheter försvarar Halland, Skåne och Blekinge. Svenska enheter tar hand om resten. Men Gotland är tills vidare undantaget.

Diplomaterna förhandlar om dess status. Major Geir ropade igen:

- Carlsson, utgör han en angripare? Ska vi varsla Sverige? Jag kan lätt ta ut honom!

- Negativt! Han är Svea Livgardes byte.

Besviket betraktade majoren en liten lysande prick på kartan som rörde sig söderut över Haninge. Efter Utö lämnade objektet fastlandet och fortsatte ut över Östersjön.

12 I Stockholm vaknande mediavärlden först. Videofilmen med en pressad landshövding som uppenbart läste från ett manuskript verkade rena plojen. En snabbkoll visade att Axelssons ansikte stämde med landshövdingens. Terrorangrepp? Personalen som gisslan? En tsunami av telefonsamtal drabbade regeringskansliet inom några minuter. De tidigaste fakta visade att telefonförbindelserna med ön var avbrutna, men internet fungerade. Via skype, facetime och epost fick man reda på att polisen var immobiliserad. En polisassistent låg under sitt skrivbord och skrev meddelanden om att man var gisslantagna. En kvinna ringde från Hemse och oroade sig för sin man, som i hemvärnsutrustning gått ner till kusten för att undersöka någon misstänkt aktivitet, och nu varit borta väldigt länge, utan telefonkontakt. Sjöräddningsstationen hade via reläat VHF meddelat att man hade ett intrång av främmande våldsvärkare. Gotlandsfärjan hade sett radarekon utan synliga lanternor. Gotlands flygstation meddelade att man hade personalbrist och kunde inte ta emot några landningar. Försvarsmakten hänvisade till ordinarie öppetider.

13 Nätet svämmade över av kritik mot Sveakonungen, arbetarregeringen, neutralitetsvakten, försvaret, gotlänningarna. Det var som om ett moln av mygg lägrade sig över Sverige och hemsökte landets personligheter med tusentals stick. Många seriösa mediakanaler hade stängt sina kommentarsidor för länge sedan, men andra höll dem öppna för att öka annonsexponeringen. Att moderera åsikterna var inte möjligt av personalekonomiska skäl, och vilken journalist ville för övrigt ha jobbet som censor? Även professionella tyckare raljerade och öste glåpord över de styrande i Sverige. Landet hade under modern tid höjts till skyarna i internationell press. Därför blev dess förfall en smaskig historia med högt läsvärde. Hur kunde en nation så totalt tappa greppet om sin självständighet?

Samhällsvetare såg plötsligt tecknen som legat i korten på alla områden: en civilisations uppgång, nedgång och fall. Akademiker ur skilda läger frossade i analyser som hämtade näring ur data som landet var väl försett med och som hölls öppet tillgängliga via nätet. Beroende på utgångspunkten kunde sammanbrottet anses bero på bristande moral och anti-religiositet, undermålig skolundervisning, en självtillräcklig politisk nomenklatura, giriga affärsmän, inkompetenta företagsledare, korrupta tjänstemän i den ofantliga offentliga sektorn, missbruk av läkemedel, födoämnen och digital underhållning, brist på fysisk träning, hållningslös nationalanda...På de högsta internationella politiska nivåerna undvek man att tala om Sverige, ingen ville bli förknippad med ett sådant fiasko. Ingen kände sig längre befryndad med svenskar, man beklagade sakernas tillstånd och skyndade vidare. *Det Fria Gotland* höll däremot ett knippe media som utstrålade ungdomlig kraft och mod. En TV-serie idoliserade och idylliserade ungdomars liv på ön med milsvida havsutsikter. Vindsurfare dansade fram på vågorna längs långa stränder. Blonda och blåögda gotlänningar kastade sig från höga klippor i den stålblå sjön. Frustrande hästar, feta kor och ulliga får skapade en bakgrund av naturnära och hälsosam livsmiljö. Guvernör Carlsson framstod som en folkhjärte, en gemytlig man i sina bästa år,

ofta i sällskap med barn och yngre kvinnor. IT-analytiker kunde se att materialet tills största delen härrörde från samma IP-adress.

14 I Enskilda Bankens gamla palats vid Kungsträdgården samlades flera av näringslivets toppar denna eftermiddag. Wallenberg öppnade mötet:

- Det är bekymmersamt att vi tappar Gotland som inrikes marknad. Till råga på allt är Carlsson skyldig banken ganska rejält med pengar, han lånade av oss till köpeskillingen för Nordkalk. Ännu värre är om regeringen inför sanktioner gentemot den viktiga ryska marknaden. Vi har affärer för miljarder som kan gå i stå. Greve Stenknut yttrade sig:

- Handelshinder är alltid en fråga om definitioner. Vi har utmärkta advokater som kan sy ihop affärer så att regelverket uppfylls. Det blir omkostnader förstås. Men inget är omöjligt, vi har ju lyckats sälja pansarskottet Carl-Gustaf till Hizbollah! Baron Wrath kände Carlssons reformprogram.

- Det blir en frihandelszon med låga skatter, låga hamnavgifter, generösa in- och utförselbestämmelser. Arbetslinjen ska gälla rigoröst. Besöksnäringen inriktas mot kryssningsfartyg. Den medeltida stadskärnan ska utnyttjas maximalt som upplevelse. Carlsson har sparat upp en ättling till Valdemar Atterdag som ska ta emot *high-end visitors*. Nolltolerans råder mot brott, nedskräpning och ärekränkande tal. Affärsmässigheten blir grundlag, administrationen minimal. Eftersom Nordkalk redovisar i Euro kommer han att betala löner i Euro. Ja, kronan kommer att mönstras ut, den sjunker redan som en sten. Bankirerna tittade plötsligt ordlöst på varandra. Sedan grep envar efter sin mobiltelefon och började texta orderar.

15 *Mälarpiraterna* består av landshövdingar och länsråd från sex olika län runt Mälaren. Uppsala län, Stockholms län,

Västmanlands län, Örebro län, Sörmlands län och Gotlands län. Landshövdingen i Stockholm ringde runt till kollegorna och samlade ett möte i Tessinska Palatset.

- Broder Axelsson är indisponibel, jag föreslår en skål för *absent friends*, öppnade han. Vad kan vi göra för att bistå Gotlänningarna?

- Fornsalen, vi bör försöka rädda samlingarna, föreslog Uppsala. Det är vårt ansvar inför UNESCO.

- Vi har redan en ström av flyktingar som nattetid tar sig över vattnet till Sörmlands kust, svarade länsrådet därifrån. Stockholms landshövding bekräftade trenden. Flyktningmottagande är ett kommunalt ansvar.

- Våra naturreservat behöver hävdas genom bete, uttalade Västmanland. Fåren kan vi ta hand om.

16 Miljöbengtsson kände sig alltmer som en internflykting. Han var beläst och berest och van att fatta snabba beslut. Han hade bara sitt eget liv att ansvara för, hans syskon och föräldrar bodde i Örebro. Han begrundade Polen 1939, Ungern 1956, Phnom Penh 1975, Damaskus 2014. Nittionio procent av befolkningen hade något som höll dem kvar när tiderna förändrades. Bengtsson tillhörde den lilla skara som följde sin ingivelse och lämnade det sjunkande skeppet. Nu befann han sig i kollegan Larssons kök. Denne ville inte höra på hans farhågor. Tvärtemot hade *Det Fria Gotland* beskrivit en ljus framtid med sänkta skatter, lägre avgifter, blomstrande näringsliv, inflyttning, turism och prioritet för talspråket Gotländska. Det passar oss perfekt, sade Larsson till sin tvivlande hustru. Allt detta har decennier av fastlandsregeringar misslyckats med. Gotland åt gotlänningarna! Lena Larsson suckade. Militarism och maktpolitik var henne främmande.

- Krig är ett manligt påfund. Kvinnor ger liv, män utsläcker liv. Kapprustning utarmar landet och suger musten ur folket. Våld föder våld och ska med kärlek bemötas. Den som griper till vapen har brutit mot livets bud.

Bengtsson skakade på huvudet. Jag beklagar, sa han och tog ett ömt farväl av sina gotländska vänner. Han cyklade hem och packade sjösäcken och några ytterligare bagar. Han hade en segelbåt i Gnisvärd, ett fiskeläge tjugo kilometer söder om Visby. Han lyckades övertala grannen att låna ut sin bil mot avhämtning i småbåtshamnen. Cykeln kunde denne behålla. Tidigt i natten stuvade så Bengtsson sin 35 år gamla segelbåt med sitt portabla bohag och några matkassar ur kylskåpet. Han satte båtens två segel klara att dras upp och puttrade ut ur hamnen med släckta lanternor. Det var knappast riskabelt, ty hamninloppet var öde i oktober.

Sjön byggde stora vågor utanför hamnen och Bengtsson drog motorn på fullt varvtal. Efter ett tag kom han ut i dyningen på djupt vatten och ställde in autopiloten så att den styrde snett mot vågor och vind. Sedan drog han upp storseglet i masten och hissade det tills det levde och slog. Åter i sittbrunnen skotade han seglet så att båten sköt fart. Nu rullade han ut focken en bit och drog av motorn. Båten seglade fint, men sjön var grov och vinden stark. Han satte kursen mot Västervik 55 sjömil bort, och beredde sig på en lång natt till sjöss.

Efter en stund knastrade radion:

- Segelbåt identifiera er! Segelbåt lys upp seglet! En morsesignal blinkade kranbalksvis om babord.

- Inget för mej, tänkte Bengtsson och stängde av VHF-radion. Han gjorde ett slag och drog sig ljudlöst undan det blinkande monstret. När dagen grydde var han helt stelfrusen. Han hade kunnat slurka i sig kaffe tack vare autopiloten. Brödbiten bredd med jordnötssmör smakade träspån. Nu identifierade han en fyr som Kungsgrundet. Vid farleden låg en kustbevakningsbåt.

- Whatever, jag är neutral tänkte Bengtsson och valde en annan väg in bland skären. I smult vatten insåg han att Västervik inte var den optimala destinationen. Han uppsökte en skyddad vik utan en mänsklig boning och kastade ankar. Sedan pissade han och kröp till kojs. Bengtsson hade en sommar seglat efter *kung Valdemars jordebok* längs den svenska ostkusten. Vissa leder var uppgrundade, som den vid Gryt, där det låg en handelsträdgård på den forna sjöbotten mellan branta hällar. Men ändå kunde man förstå logiken bakom vikingagravar: Varje sörjande släpade en bumling upp till röset, stor sorg medförde flera stenar. På avstånd var konturen av röset något som skilde ön från omgivande landmassor och gav farled in från havet. Främmande sjöfarare förskräcktes av åsynen av många, stora rösen. Vikingatidens rösen var sjömärken och civilisationsmarkörer på samma gång som äreminnen över stora sjöfarare.

Han vaknade vid knackningar i skrovet. Han for upp och sköt upp luckan. Det var dag. En polisbåt belägrade utsikten.

- Show me your passport! sade en poliskvinna. Bengtsson var van vid slikt tal. Han var född i Korea och adopterad som liten pojke av ett par från Örebro. Han böjde sig efter den svenska båtflaggan och ett dykcertifikat som låg nära till hands.

- Kan ni nöja er med detta? sade han och satte flaggan på plats. Polisen skickade in id-handlingen i sin styrhytt och småpratade i lite vänligare ton.

- Så, vart är du på väg?

- Jag ska lägga upp båten i Norrköping, svarade Bengtsson som av en ingivelse.

- Okej, bor du i Örebro? Bengtsson hade aldrig lämnat sin första mantalsskrivningsort i Sverige, det var tryggast att pappa betalade räkningar och skötte myndighetsbiten.

- Javisst sa Bengtsson och tog emot kortet som räcktes tillbaka. Han bekämpade en lust att be om kaffe.

- God tur då. Se upp för timmersläpet som är på väg ner i farleden! Polisbåten gled ljudlöst iväg. Efter två kabellängder startade man dieselmotorn. Imponerande tänkte Bengtsson. Eldrift är smygteknik!

17 Mediehuset var sannerligen en myrstack. Den gamla dygnsrytmen med pressläggning var bortblåst. Som skrivande journalist satt Edvinsson mitt i ett landskap överbelamrat med högljudda kollegor. Hans nya bänkkamrat var en söt och snygg tjej, vilket inledningsvis hade glatt honom. Han hade svårt att inse att han hade åldrats över det ointressantas gräns. Nu riktades TV-kameror mot henne ideligen och hon badade i ljus. *Fridas newsdesk* kallade man stället, och Edvinsson fick bara obehag av det. Ibland fick han acceptera att vara bakgrund när Frida vände ryggen åt honom och pratade till en alternativ kamera. Då kunde man inte lägga in en pris snus, och det såg tråkigt ut att stirra på en skärm. Därför brukade han flytta papper på skrivbordet eller resa sig upp och peka som en linjedomare på någon kollega. Redaktionschefen kallade på honom. Han gick in i glasburen, där flera äldre kollegor var samlade. Dessutom stod några skärmar uppkopplade mot redaktion norr, öster respektive söder, med kända ansikten i rutan.

- Jag måste sammanfatta läget i hela landet, sa redaktionschefen. Öster först!

- Läget i Visby är lugnt, sade lokalredaktören i Visby. I hamnen ligger tre främmande krigsfartyg. Redden patrulleras av mindre militära båtar. Flygplatsen tar emot transportflyg varje halvtimme ungefär. Tigande vakter står framför varje offentlig byggnad. Stan är belägrad, vid utfartsvägarna är säkerhetskontroller där man måste identifiera sig. Vittnen säger att Fårösund är en mindre flottbas. Carlsson huserar i länsstyrelsens byggnad i utkanten av stan. Polisens personal har avtransporterats och huset är intaget av nya

män. Sjukhuset har fått en ny direktör och där står en militär ambulans. Högskolan är stängd, personalen är hemskickad. Bankerna har slut på Euro, som sålts till fantasikurser. Carlsson har aviserat tillkännagivande via webbsite om en halvtimme. Jag ligger och trycker kan man säga. Vill inte uppge min position!

- Tack Gottfrid, sa redaktören och vände sig mot söder.

- Jau, här i Malmö är framförallt en jävla biltrafik! Det är röd-vita containrar i långa kolonner på bilarna. Mycket tycks gå till Karlskrona. Basen där står under befäl av NATO-amiralen Sören Norrby. Hotellen i Malmö och Helsingborg är fulla av danskar, ja civila personer. Det är NETTO och Coop Danmark som ordnar möten. Den danska kronan köps för två svenska och tycks accepteras i alla affärer. Nu visades en bild på en ny blå byggnad i hamnen. Region Skånes hus är fullt av danskar. Kommunalsrådet i Malmö ska tala om en timme.

- Tack Jens, vi lyssnar på Östersund.

- Va, här händer inte så mycket. Flygplatsen på Frösön surrar förstås, förutom helikoptrarna har några jaktplan från Norge landat. Norrmän har satt upp ett högkvarter i Frösö gamla kommunhus, mitt i samhället, framför bron. Bilden visade en tegelröd kontorsbyggnad med en vepa hängande: *Brödrafolkens Väl*. Kommunalsrådet i Östersund har välkomnat den norske generalen och uttalat: *Frösön är ert*. Varpå generalen begav sig till länsresidenset som emellertid är tomt.

18 Skavlan är värd för ett tv-program där några personer intervjuas om sin personliga hållning sina hjärtefrågor. Programmet sänds varje fredagkväll och drar enorma tittarskaror i Sverige och Norge. Som alla nyhetsprogram gäller det att vara först med det senaste. Namnet på allas läppar denna vecka var självklart guvernör Carlsson. Vem är denne självsvåldige man? Hur talar han, vad säger han, vad tänker han?

Skavlan har tagit emot politiker av alla sorter. Fängelsekunder, bedragare, prostituerade - alla har de varit där - utom Kungen. Skavlan behöver sällan övertala sina gäster att ställa upp, men nu randades sanningens ögonblick. Skavlan begärde företräde hos hovet. Carl Gustaf ringde efter en halvtimme. Skavlan förklarade att Sveriges folk behövde höra sin konung tala.

- Läget är extraordinärt. Jag kommer sa Kungen. Men jag vill uppträda först av alla. Så ringde det igen i Skavlans telefon. Det var Carlsson:

- Jag ser det angeläget att förklara mig. Kan jag komma på fredag? Skavlan skälvde. Utan tvekan sa han:

- Velkommen!

När inspelningen startade var kungen sen, och Carlsson syntes inte till. Carl Gustaf stegade in omgiven av sina vakter. Kungen skakade hand med programledaren.

- Ni får gå undan, sa Skavlan till hans anhang. Därefter vände han sig mot kamera 1 och sade:

- Ta gott emot Sveriges kung! Applåder följde lydigt.

- Du blev faderlös tidigt och fick ärva ämbetet som ung. Hur har det påverkat ditt liv därefter?

Ingen tycktes förstå vad kungen svarade, men han kom snabbt in på dagsläget:

- Jag uppmanar Gotlands medborgare att vara lojala mot fosterlandet och sin konung. Hissa vår urgamla fana, stäm upp nationalsången och vägra samarbeta med fienden. Avvakta landshövdingens instruktioner. Behåll lugnet.

- Vad tycker ers majestät folk ska göra i de västra landskapen?
- Var korrekta mot våra nordiska bröder, som skyndat till vår hjälp, men lyd bara svenska myndighetspersoner.
- Känns det sorgligt att tappa mark på ålderns höst?
- Kungen for upp och ropade: Sverige har inte gett upp en tum av riket. Jag vill leva, jag vill dö i Norden!
Då fladdrade de svarta förhängena och en reslig gestalt närmade sig sänligt scenen. Livvakterna sökte kungens blick och formerade sig till språng.
- Velkommen herr Carlsson, sa Skavlan. Kungen stod kvar och pekade nedlåtande på Carlssons skor:
- Du ska lämna Gotland! Inte nog med att du har gjort dig skyldig till missfirmelse av tjänsteman, du har begått majestätsbrott! Carlsson log brett.
- Di vill ha mej där, jag har ju en stor fastighet där, det är en vacker trakt! Vi kan säkert komma överens, jag söker fredlig samexistens. Nationernas tid är över, provinsernas tid är inne. Vi söker medlemskap i Europeiska unionen, så kan vi träffas där. Kungen tecknade åt sin livvakt som slöt sig runt honom. I det ögonblicket stormade ett dussin kommandosoldater in och skyddade herr Carlsson. Skavlan såg ordlöst på, vände sig bedjande mot husbandet. Detta stämde genast upp en smäktande melodi, medan trupperna marscherade ut åt varsitt håll.
- Vad var det? undrade den norske programledaren.
- *Gotländsk Sommarnatt!*

19 Fru Nilsson hade suttit inspärrad med sina
arbetskamrater i ett stort mötesrum på Gotlands länsstyrelse i flera

timmar. De vaktades av en butter man med Kalasjnikov automatgevär. Inget blod hade flutit, men med hårda slag och sparkar mot de modigaste männen hade inkräftaren fått kontroll över församlingen. En dov tystnad rådde bland tjänstemännen. Deras älskade chef var försvunnen. Fru Nilsson hade senast sett honom i det lilla sammanträdesrummet med herr Carlsson. Hon reste sig mödosamt.

- Toaletten! sade hon uppfordrande till vakten. Han lät henne lämna rummet. Där utanför stod en annan vakt. Hon bad underdånigt att få gå på WC. Vakten släppte förbi henne. Rummet var fönsterlöst, ingen chans att rymma. Men där stod en golvmopp på skaft som den försumlige städaren lämnat. Fru Nilsson var van att improvisera för att lösa de tillfälliga problem som hennes överordnade ständigt orsakade. Hon grep kvastskafet och gick ut. Vakten hann aldrig fatta vem han hade att göra med: *Medeltidsveckans* riddare nummer ett. Hon slog ett långt slag på hans händer, följt av en lansstöt mot skrevet. Snabbt slet hon loss geväret från den hukande mannen. Hon siktade mot benet och tryckte av. Rekylen var kraftig, men hon lärde sig. Hon hade praktiserat lerduveskytte med hagelgevär sedan många år. Nästa vakt stack ut huvet ur dörröppningen. Det sopades bort i en blodig eldskur från fru Nilsson. Vid golvet syntes nu assessor Bergerantz ansikte titta ut.

- Ta geväret från honom uppmanade fru Nilsson. De var nu två beväpnade motståndare till invasionen av Gotland. Bergcranz hade sinnesnärvaro nog att plocka åt sig resterande ammunition innan de lämnade korridoren för att hitta bättre eldställningar. De förstod genast att faran var att vänta från huvudingången, så de sprang uppför trappan. Halvvägs uppe var en avsats bakom en murad balustrad. Knappt hade de nått denna position förrän soldater stormade in i receptionen. Dessa fick två eldskurar och föll ihop. Vaktmästaren närmade sig stridsscenen. Även han lyckades förse sig med vapen från de fallna. Han rusade uppför trappan till ett fönster

och började rensa gatan utanför från vakter. Panik uppstod där ute, soldater flydde åt olika håll. Personalen började lämna rummet och assessorn tog befälet.

- Här kan vi inte stanna, sade han. Hitta Axelsson, lämna huset bakvägen, ta era bilar, återsamling vid Mästerby Församlingsgård. En bakbunden landshövding återfanns i det lilla mötesrummet, han befriades och fördes ut till parkeringen och bilarna. Det var ganska lätt att föreställa sig var vägspärrarna hade upprättats, så kolonnen undvek dessa korsningar och snirklade sig runt stadens utkanter. Telefonnätet fungerade inte, så oron var stor om anhörigas situation. Emellertid hade länsstyrelsen några bilar utrustade med VHF-radio för kommunikation vid olyckor. VHF kan störas, men inte stoppas. Gotlänningarna lyckades få kontakt med åtskilliga enheter den vägen, såsom sjöräddningen, brandkåren, hamnchefen, lotsarna, åkeriet. Det gick att samtala i klarspråk, ingen utomstående begrep ändå ett endaste ord. Några timmar senare var en rejäl skara församlad tjugo kilometer söder om Visby i en rymliga före detta prästgård.

20 *The Economist* announced in its daily *Espresso* news service: the Kingdom of Sweden, 350 years ago an European superpower, is shrinking by 19% to a size more apt for its modest king Carl Gustaf. Mariners emanating from St Petersburg and Kaliningrad seized control over an island in the Baltic sea with 60 000 inhabitants but of fairly little economic relevance. Adjacent nations promptly invaded what was once their land before the treaty of Brömsebro 1645 and Roskilde 1658. The NATO forces refer to a standing invitation to assist in the event of threat from the east, issued by the previous Swedish government less than a year ago. Thus 23% of the population will have to choose if they want to stay under new powers or leave their home ground. It may not make much difference, as the Nordic people all can speak to and understand each other.

21 Ambassadör Hultgren hade under två dygn sökt företrädare hos utrikesminister Tjablov i Moskva. Den ena kränkande undanflykten hade serverats efter den andra. Till slut fick han en tid. Han klädde sig i strikt kostym och valde en blågul sidenslips. Den svenska ambassadens lokalanställda vaktmästare klädde sig i livré och körde fram den vita Volvon. Utrikesministern tog emot i ett stort palats. Efter en tröttande vandring genom överdådigt möblerade salar öppnades dubbeldörrarna till ministerns salong. Ett gigantiskt ryttarporträtt av tsar Peter den Store hängde på väggen. En trio av ministrar tog emot. Utrikesministern tog emot med ett brett leende.

- Ukraina eller Sverige, ibland kan man undra vad era färger står för, bullrade han. Krigsministern hälsade kort med ett överstarkt handslag. Kulturministern var en galant kvinna som hälsade översvallande hjärtligt. På bordet låg en gammal bok från 1808 av författaren Николай Андреевич Бодиско, (Nikolaj Andrejevitj Bodisko).

Ambassadören framförde en ministeriell note:

- Konungariket Sveriges integritet har kränkts å det grövsta. Våra medborgare har hotats till liv och lem. Deras hemfrid har överträtts. Kulturministern var den första att svara:

- Gotlänningarna har ju själva bett om en starkare företrädare för öns intressen, och de har valt Carlsson som sin representant.

Krigsministern tillade:

- Sverige har ju låtit sitt militära försvar förfalla, och Gotlänningarna känner sig övergivna. De har vänt sig till oss som skyddsmakt. Våra tappra soldater har under stora uppoffringar antagit utmaningen att säkra freden i Östersjön. Flera av dem har redan fått plikta med sina liv för saken. Utrikesministern fullföljde:

- Vi värnar om det lokala näringslivet på Gotland. Efter många års träda vankas nu en skördetid, med kalkexporten som drivande kraft.

Vi har också Europeisk infrastruktur att sköta, och underhållet av gasledningen *Nordstream* blir väsentligt säkrare från vår bas i Fårösund. Det kommer att ge många intressanta arbetstillfällen åt utarmade öbor. Men nu ska vi inte ägna oss åt tråkigheter! Ta dig en vodka, tavaritj, och låt oss tala om den gyllene framtiden! Ambassadören reste sig, vände på klacken och marscherade ut. Han hade blivit hemkallad till Stockholm och hade inget mer att göra i detta ondskans imperium. Han avgav följande prognos:

22 Om ockupationsmakten biter sig fast, kommer den att bestå av trupper som ganska rutinmässigt bevakar, patrullerar, kontrollerar, griper och förhör. Vidare en styrande klick som lägger upp taktiken, fattar beslut och förvaltar territoriet ekonomiskt och militärt. Troligen kommer också en klass av profitörer att slå upp sina bodar här. Några säljer helt enkelt soldatlivets nödortf: vodka, kvinnor, film. Andra exploaterar öns tillgångar. Några får en vistelse här som belöning eller en sidoplacering som oskadliggör dem hemma. Detta kan bli en ganska talrik skara, om ockupationsmaktens mål är att införliva Gotland med imperiet.

Befolkningen här kan inta olika positioner: några flyr omedelbart, de brukar vara unga dådkraftiga män och kvinnor. Några få kanske återkommer som deltagare i en motstånds- eller befrielseörelse. Andra accepterar surmulet ockupationsmaktens ordning och samarbetar delvis, men uppfattas inte som pålitliga av någon. Hit hör vanligen bönder och fastighetsägare. Ett fåtal ställer sig i hos den nya överheten och blir viktiga förbindelsepersoner. De byter de facto sida och blir rikligen belönade av sina nya herrar, men djupt avskydda av sina landsmän.

23 Victoria hade kallat till presskonferens i Rikssalen om två timmar. Journalisten Edvinsson baxnade. Han tog sin kamera och drog till Slottet. Där var redan ett uppbåd av mediafolk. Han ålade sig in mellan kollegorna i Rikssalen, vilken surrade av rykten. Var hon på smällen igen? Skulle hon gifta om sig? Rikssalens

pråliga rokokoinredning hade en enda uppgift: att förhålliga Regenten som tronade under en sidenhimmel, omgiven av kronbeströdda schabrak i blått och guld. De första raderna stolar var besatta av ambassadörer. Nu trädde prinsessan in, följd av Carl Gustaf. Det kändes märkligt. Magdalena Ribbing, etikettexpert, flämtade:

- Hon skriver historia, och jag är med! Hon uppträder ju som en kombo: Drottning Kristinas lockiga frisyr klädd i Karl XII blå uniform med en tät rad av gyllene knappar!
Victoria tog till orda, alla kameror lyste rött.

- Vi har idag sett Sverige bli offer för ett våldsamt övergrepp. Vårt födelseland, vår hembygd, vår vagga är skändad. Svenska folk, följ mig i mitt motstånd mot främmande makter! Danmarks sändebud protesterade halvhögt:

- Vi er her for at hjelpe dem mod den eneste magt der trusser oss alle Skandinaver! Magdalena viskade:

- Han är ju klädd som om han skulle på rävjakt!
Kungen steg mödosamt fram på podiet.

- Kära vänner, utropade han. Idag vänder vi ett blad. Sverige är illa ute, kan man säga, och jag har fattat det beslutet, att ge tronföljaren en chans att ställa saker och ting till rätta. Man är inte så pigg längre, och i det här ödesdigra läget måste vi alla, alla göra uppoffringar för att rädda fäderneslandet. Jag abdikerar således, på det att min förstfödda dotter Victoria må företräda Sverige som statschef. Ingen jubelkör eller hejarklack var tillstädes, inte ens de närmast anhöriga i familjen Bernadotte.
Mediafolket fyrade genast av sina frågor.

- Har Kungen frågat Silvia om det här?

- Drottningen är med barnbarnen och ser till deras välbefinnande.

- Har Kungen affärer ihop med herr Carlsson?
- Den mannen, Carlsson, är en förrädare och måste omedelbart uppge sina planer!
- Kungen har ju varit överbefälhavare, är det någon tanke på att Victoria ska återta den rollen? Victoria sade:
- Vi ändrar inte i försvarsmaktens struktur. Det viktiga är att alla bjuder till sitt yttersta för att bevara Rikets integritet. Jag kommer att ägna all tid åt detta, och förväntar mig stöd från alla fosterlandsvänner. Nu kom statsministern in flåsande.
- Välkommen Victoria sade han hjärtligt, jag gratulerar till utnämningen, jag menar det är helt okej, hela regeringen står bakom dej. Kungen harklade sig och lyfte en gyllene stav.
- Jag har äran att överlämna tecknen på din nya värdighet sa han och räckte över staven. Sedan lyfte han upp Erik XIV:s kungskrona i massivt guld med ädelstenar i rött och grönt, och satte den försiktigt på hennes hjässa. Ribbing flämtade:
- En sekulär tronföljarkröning! Victoria neg lätt mot sin fader och blickade sedan ut över Rikssalens auditorium och uttalade:
- Mitt valspråk skall vara: *Sverige är vårt arv - jorden är vårt öde.* En trumpetare trädde fram och blåste en fanfar som förde tankarna till Nobelfesten. Därefter skred Drottningen ut, följd av Carl Gustaf.

24 DJI- klubben med nav i Sollentuna hade instagrammat bilder från luften ett bra tag. Det var knappt etthundra medlemmar med flygande kameraplattformar som utbytte sina bilder med varandra och intresserade följare. Där fanns de sedvanliga bilderna av svenska villaförorter från ovan. Hoppborgar tycktes vara tecknet för barnfamiljer, medan flera bilar visade mambofamiljer. Prunkande trädgårdar indikerade pensionärer. Medlemmar från Gotland bad om bistånd.

- Vi behöver skapa en överblick vad som sker i öns hamnar och längs större landsvägar! Kom hit med era instrument och kartlägg ockupationens materiella omfattning! löd uppropet.

Den vanligaste privata flygande manicken kallas *Phantom quadcopter* och kan beställas från HongKong för tiotusen kronor. En mer avancerad flygande plattform kallas *Spreading Wings* och är avsedd för proffs. Den senaste flygande saken heter *Inspire*. Den väger endast tre kilo, är batteridriven, kan flyga i 22 meter per sekund och kan hovra i en position 45 m över mark trots vindpåverkan, tack var GPS positionering. Den radiostyrs från en instrumentpanel. Den bär en rörlig kamera som kan filma och ta stillbilder. Ordföranden samlade den tekniska kommittén för rådslag över facetime. Hur kommer vi över Östersjön med grejerna? Vilka ska operera dem? Hur undviker vi upptäckt av fienden? Vem är intresserad av resultatet? Vad tjänar vi på det här? Efter ganska mycket snack tog ett projekt form. En snabbgående gummibåt (RIB) med fem medlemmar kunde avgå med utrustning och kamerafolk. Bränsle sponsrades av en firma i Nynäshamn. På Gotland fanns en kanotförening som kunde delta i att komma nära de objekt som skulle avbildas.

Efter några bråda timmar avgick transporten i en Delta 700 från Viggbyholms marina, snirklade sig genom Stockholms inre skärgård och nådde Nynäshamn. Där vilade man och bunkrade bränsle och mat. De sista quadcopters kom ombord. Sedan satte man av över havet under mörker och stiltje. Målet var norra Gotland, men det låg en konvoj av mindre fartyg och vaktade kusten. Det fanns en elmotor ombord som togs i bruk innan fartygen kom inom hörhåll. Eftersom dessa låg med maskinerna igång uppfattade ingen vakt den tysta skugga som långsamt smet igenom bevakningskedjan. Innan gryningen hade de nått Lickershamn, och båten lotsade till en ramp av en ortsbo. Båten drogs upp på land, en enkel ställning restes över den och en presenning drogs över. Så smälte den in i raden av vinterupplagda småbåtar. Nästa dag fördelade gotlandskommandot undersökningsobjekten: Kappelshamn, Fårösund, Slite, Klintehamn och Visby. Med motorcyklar kördes de fem operatörerna ut på småvägar mot varsin hamn, där en kanotist väntade på behörigt avstånd. Quadkoptern väger några kilo, är en halvmeter tvärs över och tre decimeter hög. Den surrades på däck och operatören paddlade iväg. När han funnit en bra position inväntade han

gryningsljuset. Som alla militärer vet är vargtimmen bästa tid för offensiv. Koptern surrade upp i luften, knappt hörbar på grund av eldrift. Det gick bra att göra en vända över hela hamnen, zooma och avbilda allt av intresse, båtar, containrar, fordon, tält, upplag. Samma eftermiddag fanns ett omfattande bildmaterial, rykande aktuellt. Gruppen publicerade de mest talande bilderna på webben och laddade upp helheten på en server i Sollentuna. Därifrån mejlades mediavärlden om nyhetsmaterialet. De fem fortsatte sina spaningar på ställningar över land men blev snart av med flera maskiner, vilket tydde på att fienden hade vaknat till försvar. Några dagar senare beslöt gruppen att lämna ön. De återsamlades i Lickershamn och smög ut i kvällens mörker. Nu gjordes en oroande upptäckt: GPS-signalen var borta. Ingen av alla tillgängliga manicker kunde upptäcka en signal. Amerikanerna hade uppenbarligen lagt blackout över området genom att häva satellit-navigationsystemet. Med båtens kompass fick föraren ta ut en kurs och de satte av mot fastlandet.

25 Journalistkåren i Sverige hade flera duktiga *krigskorrespondenter*, beresta överlevare i hostila miljöer jorden runt. De som för närvarande satt på de verkliga scoopen var några lokalreportrar på Gotland som haft sinnesnärvaro nog att lämna redaktionen i första stund av invasionen, och smög runt inbäddade hos ortsbor. Häpnadsväckande nog fungerade ännu internet, och små rapporter sipprade igenom från alla hörn av ön. De kunde dock inte mäta sig i nyhetsvärde med IS terrordåd i Syriska öknen, med kriget i Tjetjenien, Afghanistan, Tchad osv. Det tycktes som parterna avhöll sig från närkontakt med varandra. Ockupanterna besatte viktiga samhällsfunktioner flygplatsen och hamnarna. Gotlänningarna vek undan och lät det ske.

Finns det kärnvapen på Gotland? Det var frågan på allas läppar denna morgon. Hur ser taktiska kärnvapen ut? Knappast som de helhör som brukade dras fram över Röda Torget varje majparad. Nej, det är små projektiler som två man kan lyfta, och de förvaras naturligtvis i containrar. DJI klubben hade inga strålningsmätare. Amerikansk satellitspaning hade redan detaljerade bilder över krigsskådeplatsen, men kunde inte heller mäta radioaktiv strålning.

FOA hade lyckats flyga över Fårösund med en drönare som släppt en magnetisk igel på en låda. Den avgav ingen radioaktiv strålning. Vad gör NATO om sådan upptäcks? Presslägg från Kubakrisen 1962 dammades av, men föreföll märkligt irrelevanta. Så kom ett uttalande:

- NATO önskar inte förvärra terrorbalansen med framflyttade domedagsvapen. Vi förväntar oss att Ryssland respekterar detta. Alla försök att flytta fram kärnvapen till annekterade landområden kommer att mötas med militära angrepp!

26 I Vita Huset, Washington hade Sveriges statsminister fått företrädare. Vice presidenten tog emot:

- Vi förstår ert problem. Faktum är att vi varnat er för detta scenario i många år. Vi stöder demokratiska länder, men alla Europas problem kan vi inte engagera oss i militärt. Det vi gjorde i Kosovo var extraordinärt. Vi kan inte riskera att en stor konflikt bryter ut för sextiotusen individer på Gotland.

Statsministern från Sverige gjorde en större utläggning om demokrati, fred och mänskliga rättigheter.

- Ja, vi håller med er om dessa värden, genmälde vicepresidenten. Men ni sätter ingen kraft bakom orden. I vårt land har varje medborgare rätt att försvara liv och egendom med vapen i hand. Jag rekommenderar er att följa vårt exempel. Era experter är välkomna att diskutera detaljer med våra. Teknologiskt utbyte är bra i detta sammanhang. Men vi är emot spridning av kärnvapen. Börjar de uppträda på nya markområden måste vi agera. Det är er uppgift att övervaka vad som sker i närområdet. Håll koll, meddela oss!

Därmed var audiensen slut och Sveriges statsminister begav sig till ambassaden för en sen arbetsmiddag. Den pråliga nybyggnaden kändes plötsligt inte representativ för stämmingsläget i hemlandet.

- Sälj kåken, sa statsministern till sin ambassadör. Vi behöver hårdvaluta till vapeninköp!

27 Prins Daniel fick en ovanlig förfrågan. Imamen av Norden begärde ett samtal. Hovet kunde inte omdirigera förfrågan, imamen stod fast i sin begäran. Efter överläggningar med Inrikesministern ansåg man att trosfrågor inte är politiska, och samtal är alltid klargörande. Så kom det sig att en delegation om sju vitklädda män släpptes in på Stockholms slott under sträng bevakning av högvakten. Efter ömsesidiga hedersbetygelser kom imamen till saken.

- Ni har givit tusentals av våra bröder fristad i ert land.

- Systrar också, påpekade Daniel.

- Edert land är nu hotat av onda makter. I denna farans stund erbjuder vi vårt bistånd. Vi ställer sjuttio martyrer till Edert förfogande, villiga att dö för att vedergälla den kränkning vårt andra hemland har vederfarits. För var och en av de som ljuter martyrdöden önskar vi en moské. Vi begär land till en moské i martyrens hemstad eller den plats vi väljer. Daniel blev nästan mållös.

- Tack, tack jag menar nej tack! Vi värnar livets ord, jag menar våra egna liv! Självspillingar har aldrig varit bland våra kämpar. Livet är oss kärt, inte döden. Men detta är närmast en fråga för Värnpliktsverket... som är avvecklat! Adjutanten nickade gillande. Kanske AMS. De vitklädda männen reste sig, bugade avmätt och sade: då får prinsen förlita sig på Frälsningsarmens stridsrop. Delegationen tågade ut. Högvakten drog en suck av lättnad när de lämnat borggården.

28 I Mästerby hembygdsgård hade länsstyrelsens personal överlagt i timmar om hur öns motstånd skulle organiseras.

Landshövdingen var indisponibel, chockskadad och sjukskriven i hemmet. Vägdirektören ledde diskussionen. Nålstick, sabotage, lurendrejeri på en mängd områden föreslogs. Plötsligt slog vakten larm:

- Militärt fordon nalkas! Länsantikvarien tog befälet:

- Lämna huset, följ mej. Endast fyra beväpnade personer stannade kvar inomhus. Vid Ajmundsbro stannade antikvarien och började dra berättelser från medeltiden. Militärjeepen stannade, ut hoppade fyra av ockupationsmaktens soldater med vapen i hand.

- Vad pågår?

- En studiecirkel i medeltidens lokalhistoria, svarade antikvarien.

- Jaha, fortsätt då sade korpralen och lyssnade en stund. Han tycktes förstå svenska. Efter en stund lämnade han gruppen och gick mot hembygdsgården. I ett fönster syntes fru Nilsson förföriskt leende med röda läppar. Männen gick in mot en sannolik död. Skott hördes. Bildörren flög upp och föraren rusade ut med sin automatkarbin i handen. Studiecirkelns medlemmar var obeväpnade utom postbudet, gotländsk mästare i varpa, som höll en rundad sten i näven. Med ett välriktat kast slog han ynglingen till marken och berövade honom vapnet. Soldaten bakbands och fördes in i huset. Efter en stund kom fyra omklädda soldater ut och drog några gotländska vitsar.

- Kampen kan börja! Militärjeepen lämnade byn och länsantikvarien suckade:

- Självmondsbeteende, vi ser dem aldrig igen. Måtte de bli ärorika.

Fru Nilsson visade nu en ny sida: Taktikerns. Prio ett är att skaffa vapen. Prio två är att oskadliggöra fiendens anläggningar. Postbudet sade:

- Låt oss döda så många utbölingar vi hinner. Vägdirektören invände:

- Våld föder våld, med ränta dessutom. För varje död fiendesoldat riskerar vi oskyldiga gottlänningars liv. Tänk så många massakrer vi hört talas om: Katyn 1940, Lidice 1942, Song My 1968, Rwanda 1994, Darfur 2003...Sociala Ivan tog till orda, så kallad då han tillbringat sin barndom i St Petersburg och talade flytande ryska. Ivan bar dagen till ära en rysk korprals uniform:

- Var finns de värsta vapnen, jo i Visby hamn. Han körde jeepen mot hamnen och Ivan lyckades prata dem igenom en vägspärr. Han till och med frågade om vägen till vapenförrådet och fick generös hjälp. Ivan hade gjort succé i nyårsrevyn flera gånger och ansågs en naturbegåvning i skådespeleri. Väl framme vid aktuellt hamnmagasin körde Ivan en fräckis. Han rusade ut till vaktposten och ropade:

- Jag behöver raketgevär nu! Hjälp mej, det är satans bråttom! Vakten frågade efter en skriftlig order och Ivan busade på.

- Du får den på telefon strax, nu gäller det liv eller död. Just som de lyft en tråkista i förrådet, togs vaktens gevär av honom och en trasa kloroform hölls mot hans näsa. Strax segnade han ner och var som medvetslös. Jeepen fylldes utan eftertanke med gröna lårar. Fru Nilsson hade upptäckt en andra väg ut ur hamnen. Även där lyckades Ivan uppskjuta orderkontrollen några minuter, under vilka de hann lämna spärren. Plötsligt dök en militärpolis i bil fram, och försökte preja dem. Ivan svängde in på en gränd och en veritabel biljakt började.

- Vi får göra en *Malexander*, sa fru Nilsson och Ivan kastade in jeepen på en tvärgata. De lämnade bilen och tog ställning på var sin sida gränden i några medeltida kalkstensbyggnader. Den förföljande MP-bilen tvärbromsade och svängde in på gatan. Bildörrarna flög

upp och soldater började beskjuta jeepen. De visste inte att döden lurade i fönstren bredvid. I enlighet med vägdirektörens memorandum sköt gotlänningarna var man i ena benet och bytte sedan bil. Efter en snabb omlastning av vapenlådorna drog de iväg. Ny konfrontation mötte. Ivan skrek på ryska:

- Sjuktransport från slagfältet, bered väg! Detta fungerade utmärkt. Den nyförvärvade MP-bilen var flottare och de drog ut på landsbygden till Byssegårda Hogrän, en gammal gård med vitkalkad mangårdsbyggnad. Där fick de dölja sig i maskinhallen.

29 Världens två ekonomiska supermakter behöver talas vid. USA:s president och Kinas möttes på Hawaii. *De frivilligas marsch* spelades för första gången på flygplatsen när Xi Jinping lämnade planet.

- Välkommen sa Mr Obama, så behändigt att vi kunnat gå halva vägen var.

- Du är ju hemmahörande här, sa Kinas president. Jag är av jordbrukarätt, jag tycker att det är skrämmande att fara över så vida vatten.

- Så, synd, jag tänkte vi skulle ta en tur till bergets krön och beundra utsikten. Amerikanerna hade byggt en liten paviljong strax under toppen, och en helikopter förde de båda ledarna dit upp.

- Trevligt tyckte kinesen, vi gillar paviljonger och tempel i bergen. Men havet, det är så ofruktbart. De satte sig i två fåtöljer som vette mot den blå lagunen. Amerikanerna hade placerat ett litet tebord emellan dem, men inget sammanträdesbord. Obama inledde:

- Bland de problem vi har, är Östersjön irriterande. Er granne Ryssland har annekterat en rejäl ö mitt i detta känsliga område. Östersjön har nio angränsande stater, och Gotland ligger mitt emellan dem. Vi vill inte ha ryska vapen pekande åt alla håll där. Vi

vill inte att fartyg ska behöva tillstånd för att passera Östersjön. Det ska vara internationellt vatten.

- Edra bekymmer över öar känner vi igen. Som ni vet har Mittens Rike sedan länge berövats en älskad del av territoriet. Vi känner oss också hotade av vapen som riktas mot vår kust. Om det hotet kunde undanröjas, skulle vår flotta få andra uppgifter. Vi skulle kunna befara nordligare vatten, och därmed öka rustningarna längs dessa kuster.

- USA stödde Guomindang för att värna folkstyre och individuella rättigheter. USA vill låta folk förbättra sina levnadsförhållanden genom affärsverksamhet och företagsamhet. Statens inflytande måste begränsas, och garanten för det är en folkvald församling, demokrati, i kombination med yttrandefrihet. Vi har lovat Taiwanerna vårt bistånd i händelse av kris.

- Det Nya Kina har utrymme för flera minoriteter, men alla är kineser. Det smärta oss att befolkningen på Taiwan inte kan ta del av fosterlandets välsignelser. Vi skulle helst se: *Ett land, tre system*. Men vi har inga ambitioner att förändra deras livsstil. Tvärtom, de är förebildliga i utveckling av välfärd. Ert samtycke till en enkel ändring i Taiwans konstitution är allt som behövs.

- Vafalls, ett ännu större Kina! Taiwan blev självständigt 1949, dessförinnan hade japanerna kontrollen över ön. Vad tror ni japanerna säger om att den åter behärskas av Kina?

- Våra relationer med öriket är svala sedan kriget. Men vi är affärsmässiga och korrekta. Vi respekterar deras suveränitet. Vi är för avspänning. Ni drar bort era vapen från Taiwan, och vi flyttar vår flotta norrut till vad ni kallar Japanska sjön.

De båda ledarna begrundade idén över en kopp grönt te. Sedan sade Obama:

- Politik är det möjligas konst. Låt oss se vad vi kan göra, var och en på sitt håll. Vi är i alla fall överens om att *den ryska björnen*, eller *den svarta draken* som ni kallar odjuret, måste dras i svansen!

30 Om Bengtsson hade varit en normal ung man hade han tagit tåget hem till Örebro så fort han hittat i hamn med sin båt. Det var vad Carlssons hejdukar antog, när de diskret belägrade hans föräldrars villa. Hur osynliga kan två beväpnade män vara i ett villaområde? De satt i en bil vid områdets enda infart, med huset inom synhåll ett kvarter bort. Efter två timmar ringde en boende i området polisen. Polisens vakthavande kommunikatör svarade från Kiruna:

- ”Din Örebropolis. Vad kan jag hjälpa dej med?”

- Det står en skåpbil och väntar här med två män. Är den falskskyltad? Ska de knycka nåt? Jag tycker inte om det. Kom hit och prata med dem!

- Det låter inte som en brottsanmälan. Det råder fri parkering på en samfällad gata. Tala själv med dem! Eller bed villaföreningens ordförande göra det. Det blev inte ens en notis i diariet hos polisen. Grannen hade respekt för lagens väktare. Hon tog följaktligen en öppnad påse AKO-kolor och gick ut till bilen. Hon räckte fram påsen och fick en bister min till svar. Hon gestikulerade. Föraren vevade ner sidorutan. Hon sade:

- Välkomna till kvarteret Lejonet! Vi har en gästparkering därborta. Är ni på väg till något särskilt hushåll? Jag känner alla här. Mannen tog påsen utan ett ord till svar. Sedan startade han bilen och rullade iväg till parkeringsplatsen. Den passade inte männen alls. De ringde ett telefonsamtal och körde sedan iväg. När mörkret fallit kom de gående tillbaka bärande på en hockeyväska. De kunde nu se att Bengtssons föräldrar inte var hemma. En decimeter post låg nämligen i brevlådan. De gick runt huset och försvann sedan. Allt iaktogs av den vakna grannen, som nu var helt övertygad om att de var presumtiva brottslingar. Bilens nummer fanns inte i bilregistret. Men varför utnyttjade de inte tillfället att göra inbrott? Slutsatsen väckte ångest. Hon sms-ade Bengtsson senior:

- Mystiska män undersöker er tomt. Gå inte hem, kom till mej!

Miljöbengtsson junior hade en studiekamrat i Haninge. Han seglade från Sankt Annas skärgård dit följande dag. När hon kom hem från jobbet satt Bengtsson på trappan.

- Vad skönt att se dej! Jag har varit orolig för dej. Gotland är alltså ockuperat av en fientlig makt? Kom in!

Medan de lagade mat orienterade han henne om läget, så som han kände till. De slog sig ner framför datorn och fick en uppdaterad bild av den militära situationen: Gotlands fem hamnar var besatta med främmande örlogsfartyg. Soldater i alla större orter. Alla offentliga byggnader var besatta och personalen hemskickad från de flesta husen utom sjukhuset. Flygplatsen var förvandlad till främmande bas. Stora missiler hade körts iland och börjat placeras ut på olika ställen i landskapet.

- Vore jag NATO skulle jag bomba hela skiten, sa hon. Vore jag Sverige skulle jag dessutom torpedera några fartyg på väg in. Men nu är jag bara medborgare Mattsson och känner mej maktlös.

Bengtsson suckade:

- Jag har väl inte undkommit alla faror bara för att vittra bort i Stockholm? Vi måste organisera ett motstånd! Hans telefon plingade
- ett kort meddelande:

- *Det står ej riktigt till, jag anar svek. Var är du? Kom inte hem. Mamma från Teneriffa.* Bengtsson kände en isande kyla i nacken. Han var alltså identifierad, efterspanad av fienden, troligen med ett kontrakt satt på hans huvud. Han svarade:

-Vinden från havet har friskat, hör hur det dånar från sjön!

- Bra, NMQ, svarade mor. Hon förstod att han seglat förbi Nåtärö, Ålö och Utö, och passerat Danziger gatt, vilka nämns i Evert Taubes visa.

31 Vi skall gå på operan! sade Vickan i telefonen. Silvia suckade. Hon var dyster till sinnes sedan kungen abdikerat. Allt ljus kastades på hennes dotter, och hon beredde sig faktiskt undermedvetet på titeln änkedrottning. Ve och fasa, vilken vändning hennes liv hade tagit sedan hon först hörde sången *The Dancing Queen* till de söta svenskarnas jubel. Hon bad Vickan:

- Vi har ju egen teater. Kan du inte komma hit med teatersällskapet? Då kan vi ha en mysig eftersits på Drottningholm. Jag känner inte för att gå ut bland folket. Vad skulle jag ha på mej?

- Skärpning Mamma, operan har egen loge för oss. Vi måste ju nån gång använda den, annars tar de den ifrån oss! Det är premiär i kväll, jag varslar hovstallmästaren att köra dig klockan halv sju.

- För din skull då, Vickan. Danne tar väl hand om barnet som vanligt?

Silvia valde en lång röd sidenklänning från 1982 och blev sminkad och påklädd. Till accessoar tog hon en svart sidenschal, röda handskar med öppna fingerblommor och en solfjäder, just som Alexander Roslins porträtt *Damen med slöjan*. Carl-Gustaf tittade på tennis och ville inte bli störd. Exdrottningen hämtade upp Victoria på Haga slott och klockan två minuter i sju körde limousinen upp på Operans terrass. Det gick ett sus bland jäktade besökare, några kameror fyrades av och de båda paranta damerna log åt folket i foajén. Sedan bänkade de sig i kungalogen.

- Vad heter stycket? viskade Silvia.

- *Lysistrata*, komponerat av Mark Adamo 2005. Det är uruppförande i Sverige av en amerikansk opera. Det burleska skådespelet är regisserat av Mira Bartov. Silvia betraktade den första raden. Där satt Marie-Louise de Geer, Gunilla Thorgren, Ebba Witt-Brattström, Gudrun Schyman, Tiina Rosenberg och andra damer ur *grupp8*

generationen. Silvia rycktes med av den komiska handlingen och var glad att hovets manliga företrädare inte satt bredvid dem. I pausen hade Victoria bokat ett *chambre separee* och in strömmade prominenta kvinnor som verkade överförtjusta att träffa *drottning Victoria* av Sverige. Silvia kunde inte avhålla sig från en syrlig kommentar:

- Kärleksstrejk är knappast ett vapen ni kan använda, systrar! Vi har inga kämpar att påverka och dra tillbaka, det finns inte ens en front! I finalen kom ett oväntat inslag. Den samlade kören stämde upp *Sverige, Sverige, fosterland, ljud högt o dyra ord*. Publiken reste sig och många stämde in i stamsången. Man omfamnade varandra och grät. Victoria reste sig och gick fram till balustraden. Hon fattade sina händer och lyfte dem framför sin barm i en beslutsam gest. Folket jublade och applåderade.

32 På Haga slott tag Victoria emot statsministern, försvarsministern och ÖB.

- Vad sker? I min park smyger femtekolonnare runt med kameror och tunga väskor. Barnet är hos farmor, jag vågar inte längre ha henne här. Far har gått i barndom, han är förtvivlad och vistas mest bland sina kor. Planerar ni ett återtagande av Gotland? Ministern svarade med bekymrad min:

- Det är inte så lätt, vi håller på att rekrytera soldater. Tyvärr måste vi gallra omsorgsfullt, högst en tiodel motsvarar Sven Duvas kaliber. Underhållsbataljonen är bemannad men amfibiestyrkorna är för små för att initiera ett landstigningsföretag. Han bad ÖB rabbla siffror, och det gick förfärande fort. *Plastbackarna* har vi ju några, alltså de örlogsfartyg som Roine felaktigt kallade *Plåtschabrak*, men de är liksom engångsvapen väldigt lätta att slå ut när de har avslöjat sin position.

- Kan NATO lansera en attack?

- Nej, de är här för att försvara fastlandet. De vill inte gå till offensiv utan att vara i starkt överläge, vilket inte är fallet. Kom ihåg att NATO är djupt engagerat i andra skådeplatser än Östersjön.
- Jag vill att Sverige organiserar en militär styrka som kan återta Gotland! Dessutom måste vi mobilisera media, underrättelsetjänst, näringsliv, politiska partier!
- Allt detta kostar pengar, som vi inte disponerar. Är Drottningen beredd att pantsätta kronjuvelerna för Sveriges försvar? frågande statsministern.
- Ja sa Victoria, för *Gotlands lösen*. Lagg på en särskild krigsskatt på folket om så behövs.
- Det är inte så lätt. Kapital lämnar landet som en vårflood. Investeringar har tvärbromsat, särskilt i de NATO-besatta landskapen.
- Kalla då samman våra vänskapligt sinnade ambassadörer! avslutade den unga drottningen.

33 Vardagslivet på det ockuperade Gotland började bli svårare. Ockupanterna hade utsett flera hyreshus i Visby till förläggningar. De hade helt frankt beordrat de boende att lämna sina lägenheter med en resväska per person. De utkastade hushållen hade lämnats att själva finna nytt husrum hos släktingar eller vänner. Villor i periferin och gårdar på landsbygden fylldes snart av internflyktingar. Officerare lade beslag på de finaste lägenheterna i staden, ofta redan övergivna av kloka gotlänningar som insett faran i tid för att ta färjan till fastlandet. I Visby centrum hade också flera kontor rekvirerats av invasionsstyrkorna. Skolorna hade åter öppnat, men gymnasieskolan var helt i militärmaktens tjänst. Ungdomarna utbildades till ett lantvärn under ryskt befäl. De enda som hade något positivt ut av de främmande var folk i hotell- och

restaurangbranschen. De var fullt sysselsatta och betalades i euro, visserligen med negativ dricks, men ändå i hårdvaluta. Historier om milt sabotage spreds från mun till mun och anonymt på nätet. Inhysta officerare hade förgiftats så att de spydde galla. Värmen i hyreshus hade upphört fungera. Brand hade anlagts i ett förråd. Båtar hade kommit på drift i hamnbassängen. Men dessa var ändå pojkestreck i jämförelse med vad som rapporterades från Mellersta Östern.

34 Visby flygplats ligger fyra kilometer norr om staden och har en två kilometer lång landningsbana. Vid terminalen kan fem passagerarplan ställas upp. Dessutom har flygflottiljen plats för fyra jaktplan vid banans norra ände. 1942-1994 var en flygflottiljen bemannad, därefter drogs den in, och sorterar för närvarande under Blekinge Flygflottilj som vid behov flyger dit. Omkring 5500 landningar med civilt flyg görs per år. Ockupationsmakten såg flygplatsen som den främsta strategiska tillgången med Gotland. Banan behövde förlängas en dryg kilometer för att riktigt tunga transportplan skulle kunna starta. Detta var i och för sig inte ett akut problem, eftersom man nu mest landade gods. Värre var att uppställningsytorna för flygplan och gods var för små. Man påbörjade därför omedelbart avhyvling och asfaltering av ytor öster om banan. De gårdar som fick uppge sin odling erbjöds omlokalisering till rysk jord i Donetsk, vilket ingen nappade på. Entreprenadmaskiner rekvirerades från ön, men förarna vägrade samarbeta. De fick därför se hur soldater misshandlade deras maskiner.

Kommandantens rapporter hemåt var ganska positiva, och han förväntade sig en rejäl medalj efter slutförd tjänstgöring. Kommandanten hade det besvärligt med guvernör Carlsson. Denne uppträdde inte alls som den folkets ledare man förväntat sig. I stället ägnade han sig åt affärer, med kalkexport som huvudnäring. Kunde han inte göra livet drägligare för skyddsmaktens soldater och befäl? Att bli kommenderad hit innebar risk för liv och lem. Gotland

framstod som en rik provins med ryska mått mätt. Truppen ville ha bättre service från ortsbefolkningen, och guvernören borde se till att omvända de motsträviga invånarna till att visa respekt och tjänstvillighet. Carlsson hade fått oväntat stöd från ett gäng motorcykelintresserade unga män bosatta på ön. De bevakade honom som livvakt och vaktade hans kontor dygnet runt. De följde med ombord på hans fartyg till Kaliningrad eller Sankt Petersburg och såg till att inget stals från skeppet. I gengäld drev de egna smuggelaffärer med knark. På vardera bryggvingen hade de monterat ett maskingevär. Kaptenen var inte helt tillfreds med denna lösning.

- Vad gör jag om skottlossning bryter ut, tänkte han. Kastar mej ner på durken och låter autopiloten styra båten!

35 Felix Turmoil uppträdde på nätet som en bitsk kritiker av de nordiska ländernas signalspaning, vilket han kallade spioneri. Hans budskap var:

Sveriges invånare är indoktrinerade att se NATO som en vänligt sinnad hjälpkår, när det i stället agerar som en ockupationsmakt. Invånarna i Sverige är förledda av västmakterna att inte göra sin värnplikt och öva självförsvar. De reser hellre på solsemestrar än bygger upp sitt land. *Det Fria Gotland* representerar en sund folkrörelse på tydlig territoriell bas. Svenskarna på fastlandet har degenererat, de har helt övergett moral, religion och anständigt leverne. Amerikanska företag har systematiskt läst all epost, kartlagt telefonsamtal och datatrafik och kan därmed domptera befolkningen att springa efter de köttben man kastar ut. Ett folk med stolta traditioner borde inte lyssna till de yrkespolitiker som har tappat kontakt med verkligheten. Carlsson däremot, är en jordnära man som framgångsrikt driver företag i en hederlig

näring. Släpp fram Carlsson i den politiska debatten, han är ett föredöme!

36 Rolf Ekstock var inbjuden att inspirera amfibietruppen som samlats på Berga Örlogsskolor för planering av sitt svåraste uppdrag någonsin. Den gamle världsomseglaren var knotigt böjd av krämpor, men hans blick lyste stålblå.

- Jag har seglat från Antarktis till Nordnorge och Grönland, i stormar och bland isberg. Jag har legat infrusen i packisen och i en norsk fjord, där fallvindar piskar vattnet. Jag och min fru klarade alla svårigheter själva. Kunskap och planering är viktiga förberedelser. Man måste ta reda på allt om sitt företag, och därefter planera in i minsta detalj, också för oförutsedda händelser. Så måste man ta ansvar ömsesidigt för varandras och sitt eget liv. Vi är inga äventyrare när det gäller hälsa och säkerhet, vi vill överleva! Envar ansvarar för hela gruppens säkerhet. Somnar man på sin post kan alla förgås. Glömmer man en rutinhandling kan allt man uppnått gå till spillo. Skyll aldrig på andra, eller på ogynnsamma omständigheter. Gilla läget, var förberedd, håll ut. Se till att du har adekvat utrustning och kännedom om förhållandena, så att du vet hur du ska agera. Naturens krafter kan du bemästra. Din farligaste fiende är människan. Ni ska *göra det till synes omöjliga*.

- Nej, det är Livgardets motto, svarade värden. Amfibieregementet verkar *där vatten möter land*.

37 Konfirmationsprästen Olivekvist samlade en liten grupp fjortonåringar till undervisning i kristen etik. Han bekände sig till dialogpedagogik som alternativ till söndagens predikningar. Han utgick från tio Guds bud, men hoppade snabbt förbi de fyra första.

- *Hedra din fader och din moder*, vad betyder det? Eleverna gav olika vackra exempel från hem- och familjeliv på detta. Men så invände en pojke:

- Ska man inte hedra andras föräldrar också?
- Jo, sade prästen, självklart ska man det.
- Varför gör inte soldaterna det då? De misshandlade min farfar och stal hans grisar.
- De handlade ogudaktigt svarade gudsmannen.
- Är de inte kristna? I alla fall har de silverkors runt halsen.
- De är *ortodoxa kristna* sade prästen och skrev det svåra ordet på tavlan. Formellt är de renläriga, men läser man deras rysk-ortodoxa Bibel är den full av konstiga regler från gångna tider.
- Kan Du ryska? frågade pojken skeptiskt.
- Nej, men jag har tittat i en bibelöversättning till svenska. De delar ut sådana i den kyrka de har ockuperat. Vi går vidare till vårt femte bud: *du skall icke dräpa*. Vad innebär det?
- Ja, man ska inte döda någon. Men, invände pojken, de ryska soldaterna dödade flera hemvärnsmän när de intog Slite. Jag vet det, för min morbror var en av dem.
- Ja, det är fel som vi alla förstår. Men hemvärdet sköt också på soldaterna. Kanske de dödade någon? Ja, det är svårt det här, att veta vad som är rätt. Jesus vände andra kinden till när han blev slagen.
- Ja det gjorde flera kvinnor i byn, männen sprang till skogs. Är det rätt?
- En man ska bistå sin hustru, men om han hotas till livet kan det vara bättre att fly.
- Ska han hämta sitt gevär och skjuta på de som anfallit hans hem?

- Egentligen ska man söka andra lösningar, sade prästen lite svävande. Nu reste sig en förälder som lyssnat på samtalet.
- Det här låter ju helt galet! Vill man dö som martyr kan man ta emot slag utan att bjuda motstånd. Man får väl försvara sitt hem och familj från inkräktare, och sitt land också?
- Ja, jo som fältpräst skulle jag resonera så, svarade prästen undvikande. Du skall inte stjäla. Vad betyder det?
- Soldaterna rövar ju hela tiden! De är otrogna så det stinker, ropade föräldern.
- Jo, kriget har andra lagar än Guds bud, sade prästen, men dem kan jag inte tala om.
- Mildhet kan fungera i ett kloster, men här ute gäller krigets villkor, sade mannen: Skydda din broder och syster, skada din fiende så mycket du kan. Tala sanning för dina förtrogna, men ljug för övermakten, som orättmätigt har tagit vår ö. Stjäl från fienden hans dyraste ägodelar: vapnen. Förstör hans boställen, sätt eld på hans förråd. Lura honom i fällor där han förgås! Gör livet outhärdligt för honom, så att han flyr detta land för gott. Krigets lagar är omvända fredens. Rikta all ondska mot inkräktarna och var god mot dina egna!

38 *Fritidsfaret* berömde sig av att vara en kundorienterad organisation med slogans som *Holidays designed for you*. Var du än befinner dig i livet har vi en resa för dina behov. Handla efter hjärtats bud, pengarna begär vi sedan. Så uppträdde företagets platschef i Khao Lak strax efter det en tsunami ödelagt stränder med tusentals turister. 4400 nordiska turister kunde evakueras från Thailand under loppet av några dagar under det svenska turistföretagets ledning. Nu hade VD kallat ledningsgruppen till krismöte i sin sommarstuga i Stockholms skärgård. Det var en

samling udda individer, var och en superduktig inom sitt område.
Försäljningschefen inledde:

- Folk har slutat resa utomlands! Den svaga kronan avhåller våra vanliga resenärer, krigstillståndet gör att kunderna sparar i konserver i stället för att rekreera sig. Hela vår reseidé vittrar sönder!
Personalchefen ställde en öppen fråga:

- Var finns behoven just nu?

- Ja, gottlänningarna vill väl fly? sade ekonomichefen cyniskt.

- Kanske ryssarna vill fara att bada i Bulgarien? sade inköparen. Vi kunde sälja weekendresor till dem.

- *Permittenttrafik*, det ger mej dåligt samvete, sade personalchefen. Låt oss i stället använda våra inhyrda plan till att evakuera gottlänningar. VD sammanfattade diskussionen:

- Vi offererar rekreationsresor till ockupanterna samt evakueringsresor till öborna.

39 Den motståndsrörelse som nu började ta form på fastlandet bestod mestadels av yngre män och kvinnor, understödda av pensionärer. Rörelsen manifesterade sig i tusentals korta inlägg på sociala media, men också på kaféerna i städerna, som fått ett gott uppsving. Grafiker designade affischer och digitala konstverk som uppmanade till motstånd, ironiserade över den ryska björnen, drev med dess ledare, heroiserade statsministern och hans regering. Graffiti bredde ut sig på offentliga platser och fick stå kvar. Skribenter författade manifest som minde om Tegnér och Heidenstam. Låtskrivare skrev kampsånger och artister sjöng gotländska folkvisor. En del av detta material sögs upp av internationella nyhetsmedia den första veckan och gav de första upphovspersonerna några minuters världsberömdhet. Några rikingar engagerade sig också. Lundberg upplät en våning i ett kontorshus i

Stockholms innerstad till rörelsen. Kamprad möblerade det. Dahlbäck köpte moderna vapen och ammunition till rörelsen. Persson lät formge unika uniformer till en stadsgerilla och sydde upp ett par tusen plagg. Stenhammar upplät ett övningsområde på Värmdö. Bröderna Sundin skänkte några ej levererade stridsbåtar, och utlovade nyproduktion. Bonnier lanserade en digital *Gotlands Nyheter*. Huvudmålet för rörelsen blev att återta Gotland. En intensiv debatt om övriga landsdelar avfördes från dagordningen och blev ett förbjudet ämne att diskutera. Delmål sattes upp: att stödja likasinnade på ön med materiel och samband, att störa fienden materiellt och mentalt, att bistå flyktingar på sjön och föra dem i land. En äldre officer utvecklade en strategi som inspirerats av *Islamiska Staten*:

- Invagga fienden i bedräglig säkerhet, slå sedan till blixtnabbt och överrumplande. En pensionerad tjänsteman vid gamla räddningsverket påpekade att kirurgiska ingrepp i försörjningen skulle handikappa fienden. Elström, samband, vatten, bränsle - utan dessa bleve ockupanten maktlös.

- Vi bör ta reda på var varenda kran, varenda strömbrytare finns på Gotland! En äldre man som gått bredvid Olof Palme i demonstrationståget februari 1968 uttalade:

- Võ Nguyên Giáp vann vietnamesernas kamp mot två kolonialmakter genom gerillakrig. Cyklar på djungelstigar kan besegra en stormakt. Läs och lär av honom!

40 Bengtssons appell efter frivilliga motståndssoldater sändes ut över hela världen via sociala nätverk. De bemöttes genast med officiella uttalanden:

- Vår lagstiftande församling har kriminaliserat resor till utländska våldsbejakande terrorgrupper.

- Vårt medborgarskap innebär att man avsvär sig trohet till varje främmande monark och lovar att försvara vår konstitution. Även begäran om hårdvara som vapen mötte legala hinder.

- Export av vapen till krigförande länder varde strängeligen förbjudet. Från Ukraina publicerades en Youtube video: Ruriks ättlingar marscherar under blågul fana. Bengtsson hade en roll som en slags välvillig samordnare av motståndsrörelsen. Kontorslandskapet i Lundbergs fastighet liknande en medial redaktion med små arbetsbord i olika höjder med datorskärmar. Han hade också lyckats filtrera mängden oväntade besökare genom några grindvakter i salens andra ända. Många frivilliga hade anmält sig, men deras CV gjorde dem knappast användbara i subversiv verksamhet. Logoped, bibliotekarie, personlig assistent, löneföräntare, säljare...Nu trängde en kraftig karl in genom dörren och banade sig väg mot Bengtssons hörna.

- Hallå, vad har du för ärende, ropade en kvinna och följde efter honom utan att han tog minsta notis om henne. När han nådde den lätt störde Bengtsson presenterade han sig:

- Dragan. Min farfar mördades 1940 i Katyn. Jag ska hjälpa dej att kasta ut ryssen från Gotland! Eller rättare sagt: Du ska hjälpa mej! Jag har några hundra kompisar som kan såna här saker. En del har faktiskt gjort soldattjänst i kungliga svenska armen! Utrikes förstås, ja andra har tjänat andra nationer, men huvudsaken är att de vet vad som gäller. Vi har en del personlig utrustning, men behöver bättre grejor och båtar. Kan du fixa det? Bengtsson häpnade över denna dådkraft, men samlade sig:

- Ni ska få visa vad ni går för i en övning. En demonstration inför kvalificerad publik. Dragan mulnade.

- Det är ingen lekstuga jag pratar om. Ordna fram fordon nu! Om Du tror att du kan bluffa mej så tar du fel.

- Samla ditt gäng på Kungsängens skjutbana i morgon kväll, så får ni visa er träffsäkerhet. Dragan svarade:

- Då jävlar ska du få se på action! Han vände och gick.

Bengtsson tog sin iPhone och ringde drottning Viktoria.

41 Statsministern suckade. Denna Viktoria var oregerlig. Hon hade kallat in ett tjugotal ambassadörer till Kungliga Slottets konselj. Regeringen ombads närvara, sittande på stolar längs väggen. Pinsamt, tyckte flera ministrar, ingenting följde gängse protokoll, men nu måste man gilla läget. Drottningen tog till orda genom att resa sig upp och stöta Riksregaliesvärdet i golvet:

- Ärade ombud för Sveriges vänner i världen! Vårt land befinner sig i kris, en olycka av sällan skådat slag har drabbat vårt rike. Vi vänder oss nu till er, våra mest trogna vänner, med begäran om bistånd. Vi behöver allt: vapen, bränsle, pengar, livsmedel... Vad har ni att erbjuda?

Ambassadören från folkrepubliken Kina reste sig, varvid man lade märke till att han var ganska kortvuxen. Han sade:

- Eders Majestät, jag känner djupt för er förlust av en del av landet. Som en moder begråter en avvikande son, så måste också ni bedja för att få honom åter. Kina har i sextiofem år saknat sin vackra ö, där lotusblomman dväljs i bambuns spegelbild. Den västerländska krigskonsten är oss främmande, men vi stöder er strävan efter återförening med alla diplomatiska medel.

Den danske ambassadören harklade sig:

- Ers höghet har, enligt vad som sagts mig, erbjudit kronjuvelerna i pant. Dem kan vi gott ha bruk för. I utbyte försörjer vi Skånelandskapen och svarar för deras säkerhet. Halland kan vi lämna tillbaka om trettio år.

Förpanta gärna Silverbibeln också, mumlade Tjeckiens attaché.

- Och Adrian de Vries skulpturer lade Danmarks sändebud till.

Tyskland yttrade sig nu:

- *Diplomati utan vapen är som musik utan instrument.* Vi behöver järnmalm. Får vi Svenskt Stål AB ger vi er kanoner och smör.

Norske ambassadören sade då:

- Minns att vi har Luleå! Norskt Jernverk AS (NJA) är inte längre en del av Svensk Stål (SSAB). Men vi tillbjuder dieselolja till er, och den elkraft vi inte själva behöver. Polens sändebud sade nu:

- Svenskarnas fredsälskande inställning har försatt alla Östersjöstater i en prekär situation. Vi strävar att hålla ryssen borta genom det enda språk han respekterar: Våld. Vi har rätt många svensktalande polska medborgare som kan samverka med er. Vi kan förlägga ett armédetachement på Öland och bjuda motstånd om han fortsätter sitt erövringsföretag. Nu hördes sjungande finlandssvenska:

- Nu då vi ha befast Åland är vi helt nöjda. Sveriges sak är vår, helt visst. Men Gotland ligger ganska långt borta. Vi siktar närmast på att återta Karelen, om sådant tillfälle erbjuds.

Den franske envoyén sade förbindligt: Krig kostar pengar. Vi kan försträcka de medel ni önskar som lån. Risken motiverar förstås en högre ränta än normalt. Jag ska lägga ett ord för er hos Mme Lagarde, IMF.

- Lån till krigföring? *Den som är satt i skuld är inte fri!* Utropade statsministern.

42 Krigsvetenskapsakademien med anor från 1796 kallade på Ingenjörsvetenskapsakademien (stiftad 1919) för att anordna ett seminarium om tidsenliga stridsmetoder: *det framtida*

slagfältet. Man hade redan tillsatt sju projektgrupper för olika temata, med begäran om redovisning 2016. Nu bankade björnen på ytterdörren efter att ha intagit visthusboden. Ingen tid fanns att förlora. De mestadels åldriga herrarna fick ila till IVA:s kontor på Norrmalm i Stockholm, där det fanns digital projektor och kaffekök. Mötet öppnades med en strikt agenda men blev ändå kaotiskt. Talarna hade helt olika tidsperspektiv och de flesta stod rådlösa inför det uppkomna läget. Ordföranden öppnade mötet:

- Fiendens plötsliga *land grabbing* utan diplomati trotsar allt förnuft. Det är knappast en vetenskapligt grundad politik!

- Nej, det bygger snarare på beprövad erfarenhet, invände en överste som lett flera svenska militära operationer i utländska krishärdar.

- Om tio år kan vi ha framme en prototyp till elektromagnetisk impulskanon, sade en civilingenjör från vapenindustrin.

- Men herregud, kan inte nån komma på ett sätt att förvandla Sveriges personbilar till missiler med någon enkel tillsats? Dem har vi i lager så att säga, sade en kvinna.

- Eller småbåtar, fyllde en man med skepparkrans i. Sverige har ett av världens mesta innehav per invånare av fritidsbåtar.

- Personatorer, kan man busa med dem, undrade en av de yngre ledamöterna.

- Ozonhållet, kan man öppna det över Gotl...ursäkta mej, jag tänkte inte på de civila och fåren. Däm upp Öresund och Bälten så att öhelvetet dränks sade en rödbrusig man. Någon drog upp en räknesticka och muttrade:

- Det tar tjugo år per meter nivåhöjning.

- Ordning, ropade ordföranden, åter till agendan: *satellitspaning*. Flera kameror susar över våra huvuden varje minut, hur får vi ner aktuella bilder?
 - Dem har norrmännen copyright på, visste en överstelöjtnant. Inför Frösö stabsplats kan vi redogöra för våra anfallsplaner. Om de godkänns kommer NATO:s resurser att hjälpa oss med data. Men de väljer vad vi får veta. Tystnad uppstod för en stund.
 - Kiruna rymdcenter?
 - Det är en del av en norsk korridor längs Malmbanan.
 - Cyberkrig, där borde vi ligga bra till, ansåg den yngre ledamoten.
 - Ryssarna skriver sina program med kyrilliska bokstäver, ganska få kan forcera sådan kod, sade en man från FOI.
 - Men om vi ger dem några attraktiva dataspel, typ Angry Birds, kanske vi kan få dem att tappa fokus för en stund? Eller pornografi!
 - Bra idé, ropade flera, det är en ny taktik.
 - Bilda en arbetsgrupp, yrkade någon. Deltagarna såg sig omkring och måste erkänna att sådan kompetens saknades inom akademierna.
 - Kan vi sända en imaginär flotta mot deras radarskärmar, så att de gör i byxorna? Skapa ett *Pearl Harbor* på låtsas! Få dem att öda sina missiler mot virtuella mål? En arbetsgrupp bildades med representanter för programmering, radarteknik och småbåtunionen.
- Totalförsvarets forskningsinstitut FOI yttrade sig:
- State of the art är att läsa folks tankar.
 - Det där låter som ett sätt att få mera forskningsanslag. Redan konstnären Leonardo da Vinci ritade flygande luftskruvar för att kittla fantasin hos sin mecenat, ja intala honom att han kunde bli

allsmäktig med avancerade krigsmaskiner.

- Nej nej , vi har vad vi behöver. Du, bäste Locrantz, tänker till exempel köpa en robotgräsklippare. Vi kan se ditt intresse här, sade ledamoten och stirrade på sin laptop. Min prognos är att du inom tre dagar kommer att köpa den för tiotusen kronor på Trädgårdshallen eller Granngården i Tumba.

Locrantz rodnade.

- Det var som fan, sade han. Sluta bevaka mej är du snäll. Inte alls kul.

- Så går det till i dag. Du är en tangenttryckning från att bli läst. Vår teknikutveckling handlar om att förutse ditt nästa drag. Locrantz genmälde torrt:

- Det där har ni köpt från Google. Ni kan väl för fan inte hitta på sånt där! Hans mobil plingade. Han läste ett meddelande, reste sig upp, rafsade ihop sina saker och gick upprörd ut ur rummet. FOI- kvinnan log segervisst och vek ner sin datorskärm. En IT-vetare från FOI berättade följande: vi avslöjade nyligen en stor konspiration på nätet. En utlandsbaserad grupp *The Destitute Brothers* samlade in geografiska data på inkomster och förmögenhet i Vellinge. Med hjälp av Google Street View skapade de en detaljerad anfallsplan som gick ut på att plundra hundratals villor på värdesaker och sedan föra ut dem ur landet. Polisstationen skulle oskadliggöras först. De hade ett hundratal minibussar redo att skrida till verket.

- Hur lyckades ni avvärja det?

- Danskarna kom emellan.

43 Efter samtalet med härskaren över mittens rike vände sig Obama till Japans regeringschef.

- Sachalin, saknar ni inte den långa ön i norr, som Sovjetunionen så skamlöst tog åt sig 1945 när Japan var i underläge. Den ligger bara

23 sjömil norr om Hokkaido. Det är ju ändå Japan som är övärldens naturliga förvaltare, inte sibiriska tatarer. Jag menar att nu är förhållandena omvända, tag för er, mina vänner! Jag har talat med Xi Jinping, han stöder er såframt ni inte lägger er i Taiwanfrågan. Och Asiatiska utvecklingsbanken har lovat att finansiera en fast förbindelse mellan öarna Hokkaido och Sachalin.

- Sovjetarmén deporterade 400 000 invånare från Sachalin till Japan 1945. Det är ett sår i vår nära historia. Åtminstone Karafuto, området söder om femtionde breddgraden, hör historiskt till Japan. Men befolkningen är ju mest ättlingar till ryska straffångar.

- Aussies har väl också förfäder som kastats ut från fosterlandet. Det ska man inte lägga några moraliska aspekter på idag. En del var arbetare som protesterade mot usla arbetsvillkor, andra var skickliga bedragare och förfalskare.

Därefter samtalade den nordamerikanske presidenten med Sydkorea och försäkrade sig om att de inte skulle engagera sig i de geopolitiska förändringarna till havs.

44 Den kinesiska flottan hade sedan 1949 haft som huvuduppgift att bevaka Taiwan, där exilregeringen Guomindang med stöd av USA skapat ett självständigt örike. Fastlandets flotta utgick från provinsen Fukien och patrullerade Formosasundet dag och natt sedan en mansålder. På latituden 25 grader N råder ett tropiskt klimat, kläder, utrustning var avpassade för sol, värme och störtregn. Ja själva fartygen var byggda för ett överskott av värme som måste kylas bort. Nu fick amiralen över flottan en chockerande order: förflytta huvuddelen av flottan till Tatarsundet innanför den långsmala ön Sachalin, cirka 50 grader nord. Vi talar om en sjöresa på 1800 sjömil till ett hav som vintertid kan frysa till is. Befälhavaren ställde ett flertal frågor:

- Vad har armen för order i detta företag?

- Röda armen är på väg till Harbin för att gruppera längs gränsen,

floden Heilongjiang. De röda brigaderna är fruktade elitsoldater. De kommer att sätta skräck i ryssarna.

- Hur ska jag passera Koreasundet utan repressalier?

- Det har vi försäkrat oss om genom diplomati.

- Vad säger Japanerna om en sådan slagstyrka i Japanska havet?

- Vår traditionella motståndare är med oss i detta värv. Vi samverkar.

De vet allt om Sachalin och kommer att belägra dess hamnar. De kommer att vara närvarande i norra Tatarsundet.

- Hur möta ett hot från ryska flottbasen Vladivostok?

- Tvärtom, din uppgift är att utgöra ett hot mot Vladivostok! Du ska också kontrollera sjöfart från det ryska fastlandet till hamnar på Sachalin! Din uppgift är att hindra flottan i Vladivostok och Nakhodka att lämna hamnen. Kontrollera kuststräckan inom Primorje kraj, ända upp till Vanino!

Amiralen suckade. Han mindes en solig dag i Beijing, då vapengrensheferna bjudits på utflykt till Sommarpalatset. Framför Marmorbåten bjöds på te och överbefälhavaren berättade om änkekejsarinnan Cixi, som byggde denna vackra vattenpark och skulptur för trettio miljoner silvertaler, medel som var avsedda för flottan. Arméchefen hade varit spydig mot amiralen. Men han satt hellre där än begav sig ut på denna skrämmande odysseé.

45 Kommendanten var en person med stark känsla för korrekt yrkesutövning. Han var enda barn i en officersfamilj, där båda föräldrarna hade vinnlagt sig om en god uppfostran och samvetsgrann utbildning. Det hade gått bra för honom i skolan, tack vare disciplinerade studier. Hans enda konflikter var med svaga lärare, som han inte kunnat undgå att kritisera. Som ung löjtnant hade han tjänstgjort i Groznyj och bevittnat förstörelsen där. Han ansåg att den dels gick för långt, dels missade sina egentliga mål. I Azerbadjan hade han deltagit med större ansvar och mindre blodspillan. Han största framgång som befäl var återtagandet av Krim, som han såg som en mönstergill operation av samordnade

aktioner militärt och civilt. Inom en månad var de lojala i befolkningen försedda med ryska pass och en demokratisk omröstning hade hållits. Kriget hade knappast stört civilt arbete. Ockupanterna hade inringats i sina förläggningar, deras vapen beslagtogs och de hade givits fri lejd ut ur provinsen. Så blev man av med motståndare utan att så hat. Men Donetsk såg han som en skam för *Röda armén*. Varför uppträda under sken av frivillighet? Sådant pajaseri kunde bara leda till olyckor och det hade sannerligen skett. Nedskjutningen i juli 2014 över Donetsk av ett fullsatt civilt passagerarplan var en skam för hela den ryska försvarsmakten. 298 oskyldiga människor dog. Katastrofen drog in tusentals anhöriga i andra delar av världen i en negativ opinionskampanj som var omöjlig att bemöta utan att erkänna fakta. Någon skjutglad, utbildad luftvärnssoldat hade fingrat på avtryckaren utan restriktiva order. Så får krig inte gå till, ansåg den blivande Kommendanten. Motståndaren ska bekämpas bara där han är aggressiv och farlig, så att segern kan firas som en triumf över en värdig kontrahent. Befolkningen ska disciplineras och straffas så som man agar ett barn: i syfte att uppfostra till bättre medborgare. Maktutövning måste vara förutsägbar och konsekvent för att inge respekt.

46 Gotlänningarna hade genom Bengtsson förstulna kontakter med fastlandet.

- Ligg lågt, invagga dem i skenbart lugn, pyssla med vardagsbestyr var rekommendationen. - Tala med varandra (på gotländska), håll modet uppe. Ta reda på alla deras svaga punkter, men anteckna inget. Detta var trots allt ganska tråkigt, och de unga var särskilt otåliga och rastlösa. Man kände sig instängd och övervakad. Flera hade lyckats rymma ön i små båtar, men en båt hade försvunnit spårlost på sjön. Kalkbruket krävde mer personal, brytningen hade ökat ohämmat utan naturvårdshänsyn. Arbetarna bevakades av beväpnade vakter, sabotage var förenat med livsfara. Carlssons porträtt delades ut som ett slags bevis på flit och redlighet, men här

och var syntes Victorias söta ansikte i bostäderna. Bengtsson och hans vänner var blott avatarer på bildskärmar. Teknisk personal lyckades smyga iväg digitala ritningar på elnätet, vattenledningar och liknande. Ockupanterna hade upprättat ett telefonisystem som de lät samarbetsvilliga gotlänningar nyttja. Alla förutsatte dock att de var avlyssnade och var därför mycket restriktiva i sina dialoger. Gotlänningar vinnlade sig att noga studera ockupanternas levnadsvanor och dygnsrytm.

- En dag ska randas då dessa rutiner ska bli deras öde, tänkte man. Ett svenskt charterbolag hade börjat flyga manskap österut till stora städer och till rekreation på Krim. Men planen återvände alltid fyllda med soldater. Livet var trist och förändring en vag och avlägsen dröm.

Nyhetsflödet var begränsat till en timmes statlig information på TV varje kväll. All svensk tv var utstörd. På omvägar kunde man dock via internet hålla sig ajour med det västerländska nyhetsflödet. I stugorna pågick idékläckning på ett ganska enkelt sätt. När är ryssen svagast? På dass! När är ryssen fullast? På julafton! När är flest ryssar på permission? Under julhelgen! Vem litar ryssen mest på? Jultomten! Således började man sy luciasärkar, tomtedräkter och säckar. Tomteskäggen kammades. Vana smugglare bärgade vodka under sina fisketurer. Apotekaren började hamstra laxermedel.

47 Skjutfältet i Kungsängen såg öde ut när de i hast inbjudna åskådarna samlades under taket på en skjutbana. Den gotländska flaggan med gumsen fladdrade i vinden mitt på det gräsbevuxna fältet.

- Vanvård tänkte arméchefen, försvarets anläggningar växer igen, ruttnar och rostar sönder. Reinfeldt och Borg som satte spiken i kistan, har dragit till Costa Rica och ger intervjuer från golfbanan. Plötsligt hördes en trumpetfanfar!

- Vackert, tänkte militären och mindes sin barndoms sommarbesök på Karlberg. En hjord spräckliga grisar var på rymmen. De skuttade

över gräset och plötsligt smattrade automatgevärseld. Blod stänkte och griskultingarna stupade. Ur gräset reste sig en rad kämpar, envar med bandana i Gotlands färger vitt, blått, rött och gult runt huvudet. Med höjda gevär marscherade de mot publiken. Samtidigt sprang en sjukvårdsgrupp in från sidan, lade de döda grisarna på bårar och bar fram dem till tribunen. Varje prominent person förärades ett blodigt svinkadaver.

- Varsågoda, Dragan bjuder på grisfest bullrade densamme, som nu trädde fram. Ett gäng ungdomar kom sorglöst flanerande fram till truppen. De var individuellt klädda men höll ändå samman på ett intresseväckande sätt.

- Kanske de är pacifistiska demonstranter, tänkte arméchefen oroligt, och såg för sitt inre hur Dragans män gjorde mos av civilisterna. Mycket riktigt, slagsmål utbröt! Men det utspelades snarare som kampsport, civilisterna var överdängare på att finta och tricksa. Till slut klättrade de upp på soldaternas axlar som en akrobattrupp och slet upp gumseflaggor ur kläderna, som de lät vaja i vinden.

- Stiligt, ropade Victoria, som klev ur en vit bil, klädd i läderjacka och svarta boots. Till Dragan överräckte hon ett ceremonisvärd och uttalade högt:

- Ni får bli mitt elitförband, ert namn ska vara *Victoria-truppen*.

- Idla-flickornas efterföljare, mumlade chefen för Svea Livgarde. Pia Sundhage, tränare för damlandslaget i fotboll var också där och begrundade det hon såg, men gömde allt i sitt hjärta.

48 Presidenten i den ryska federationen hade gjort karriär genom underrättelsetjänsten och visste fördelarna med att uppträda inkognito. Han reste oftast under akronymen VIP. Han hade under sin tid i underrättelsetjänsten varit stationerad i Dresden i dåvarande *Tyska Demokratiska Republiken* (DDR). Från sitt rum på den hemliga femte våningen hade han betraktat järnvägsstationen där

överfulla tåg rullade ut från på väg till Tjeckoslovakien hösten 1989. Warszawapakten rämnade just där, och tusentals östtyskar tog sig in i grannlandet, för att därifrån fortsätta till Västeuropa. KGB hade upprört instruerat den lokala polisen att hindra massflykten, men frivilliga civilpersoner vaktade järnvägen ut ur staden och hindrade polisen att stoppa tågen. Då insåg VIP att DDR inte längre höll samman, och kan inte partiet där hålla stånd hotar hela Östeuropa att krackelera. En geopolitisk katastrof! Bitter åkte han hem till Leningrad och påbörjade rekonstruktionsarbetet. Som president hade han nyligen 2014 inbjudits att träffa Angela Merkel i just Dresden. Samtalen rörde den politiska utvecklingen i Ukraina, som nu också höll på att splittras. Mot detta ställde VIP gasleveranser, grönsaksimport och andra handelsvaror. Plötsligt kom Merkel med ett oväntat förslag.

- Ni har fått en objuden gäst på gården, en amerikansk visseblåsare. Han är bara till besvär för er och passar ju inte alls in i er kultur. Låt oss ta hand om honom, vi erbjuder honom asyl!

- Aldrig, sade VIP bestämt. Vi har inte gjort ett sådant klipp sedan 1960 då vi sköt ner det amerikanska U2-planet, som spionerade på oss. Vi ska utbilda amerikanen i utförande av anti-fascistisk kamp på nätet. Seansen avslutades med ett besök på krigshistoriska museet. VIP hade besökt byggnaden i Albertstadt en gång tidigare och beundrat vapensamlingarna. Nu var den gamla kasernen från 1876 vandaliserad av en jättelik stålkil som klöv den vänstra delen av huvudbyggnaden. VIP tyckte instinktivt illa om att förändra gamla fina byggnader, och ännu mer upprörd blev han av att visas runt i samlingarna. Krigets heroiserande verkan kritiserades starkt. Missiler hängde som uttjänta dildos i den nya öppningen.

- Minns att det var det engelska flygvapnet som terrorbombade er stad 1945 och lade den i grus och aska, utropade han. DDR återuppbyggde staden på ett modernt vis med råd från Sovjetunionens bästa arkitekter.

Presidenten i den ryska federationen tyckte om att smita undan kameraljuset ibland. Under början av mars 2015 hade han hållit sig undan i tio dagar, vilket eggade spekulationer om sjukdom och för tidig död. Tvärtom, han var då på strålande stridshumör och reste hemligen till S:t Petersburg, där Östersjökommandot hade en modern ledningscentral. Medan pressen spekulerade om hans hälsa planlade han den segerrika annekteringen av Gotland tillsammans med sin strategiska stab. Nu stundade juletid, och VIP hade bestämt att han skulle fira den nyvunna avspänningen privat i sin datja i Sotji, en vintersportort känd från de olympiska spelen. Huset var av timmer och låg på en klippavsats med milsvid utsikt över fjällen. Endast med snöskoter kunde man ta sig dit, eller på skidor förstås. Där väntade hans pojkvän, en gourmetkock och musiker. VIP hade grubblat på sitt jultal under flygresan ner, och nu ville han pröva det fritt ur hjärtat för sin vän. Denne lyssnade artigt men förstrött, medan han tillredde supén. Politik och fosterland var inget som intresserade honom. VIP talade:

- Kamrater, medborgare, vårt land står starkt när året löper mot sitt slut. Jag vill tacka er alla som kämpat för vårt fosterland och hållit stånd mot de illvilliga krafter som hotar vårt älskade Ryssland. När NATO ockuperar Sverige och Finland har vi räddat Gotland undan fascismens klor. Öborna visar oss tacksamhet för att de kan fortsätta sina fredliga näringar. Vi har gått igenom umbäranden för att säkra våra gränser. Nu kan vi fira jul med gott samvete. Kocken frågade:

- Vad är egentligen fascism? Hur skiljer man det från nazism?

- Det där är en akademisk fråga, min vän. Alla vet att en fascist är en feg pultron som förtjänar att skjutas.

- Vad menar du med att landet står starkt? Det är jättesvårt att finna oliver, brieost, franska viner. Världens bästa symfoniorkestrar har slutat spela i Moskva och St Petersburg. Jag kan inte semestra på Cypren längre.

- Prat, Bolsjojbaletten dansar bättre än någon annan! Rysk kultur är inte degenererad som den amerikanska vulgärunderhållningen. Bada på Krim i stället, som dina föräldrar gjorde. Utlänningarna kommer tillbaka när de har tagit sitt förnuft till fånga. Låt oss skåla i rysk champagne!

49 Ett folk på krigsfot har det inte lätt. De svenskar som bebodde fria delar av Sverige insåg plötsligt att nöden stod för dörren. Samhällsservicen vittrade sönder. I hast hade allmän medborgarplikt åter införts. Folk mellan arton och trettio års ålder bara försvann från sina arbeten, från sina familjer. Flera daghem fick stänga abrupt. Far och morföräldrar fick barnbarnen dumpade hos sig med kort varsel. Privata tjänster som folk vant sig vid upphörde. Hela restaurang- och kafénäringen upplöstes på en vecka. Skolpersonal reducerades, sjukhusavdelningar och kliniker stängdes. Hamstring av dagligvaror skapade brist och köer. Svartabörshandel blev snart utbredd som lösning på vardagliga problem. Loppmarknader uppstod lite varstans. Pantbanker med utländska innehavare etablerades och fylldes med antikviteter och smycken. Extra pålagor infördes för Gotlands lösen, de kallades i folkmun *Victoriaskatt*. Medborgargården etablerades i välbeställda områden. Officiellt proklamerades att det var ett värn mot fientliga attacker mot hemkvarteret. De facto bekämpade gårderna fattiga medborgare som drog sig till deras bostadsområden för att tigga eller snatta. Bengtsson senior i Örebro öppnade sin villa för internflyktingar från Gotland. Barnrummen hyste nu en familj med ett spädbarn som rott över Östersjön en stilla natt. Fru Bengtsson grävde upp gräsmattan och satte potatis, morötter och rovor. Herr Bengtsson samlade grannarna till inköp av en plåtcontainer som inreddes till skyddsrum. Där lagrades överlevnadsutrustning och dricksvatten. Gamla exemplar av broschyren *Om kriget kommer* (1961) kopierades. Häpna tonåringar läste instruktionen i händelse av överraskande flyganfall: dra en regnkappa över huvudet. *Ligg ner tills föremål inte längre slungas omkring.*

50 Dragan var en person som gillade att stå i centrum av människors uppmärksamhet. Under en svår uppväxt i den främmande svenska kulturen hade han lärt sig att aldrig foga sig i obegripliga omständigheter. Bättre då att ta initiativet och rigga spelet efter egen vilja. I skolan käftade han alltid emot, och fick den vägen svar på många frågor som bekymrade honom. Däremot förstod han föga av värdet med akademisk kunskap. Det tyckte han var lika ointressant som korsord och sudoku. Man fick inga brudar den vägen! Genom att ständigt vara steget före, gå från impuls till handling, hade det gått bra för honom. Han hade ett stort antal följare, vilsna individer som behövde ledning och tröst, omsorg och mening i livet. Han välsignade dem och ordnade med deras försörjning, mot att de hjälpte honom att bli en ännu större ledare. Dragan hade ingen överordnad plan för sitt liv. Hans frivilliga räddningskår levde på att bistå folk i trångmål varhelst han stötte på dem. Då var de också beredda att stödja honom, betala för hjälpen och ge tillbaka. Han hade hjälpt läkare att få brådskande patienter transporterade till sjukhus. Han hade hjälpt överingenjören ur ett brinnande hus. Han hade lagat bilen åt en stor filosof. Det hade skänkt honom tillfredsställelse att dessa allvarliga män uttryckt sin uppskattning av hans insats. Men att inordna sig i något byråkratiskt system, det var Dragan främmande. Ordning var ett hot mot hans livsform, och därför hade han aldrig behållit en kvinna någon längre tid. Att skänka njutning och bli tillfredsställd skapade vackra minnen, men att bli snärjd av en kvinna var hans stora skräck, det skulle göra honom sårbar som ett tamdjur. Dragan var ett rovdjur!

Dragan övade sina kämpar med Dahlbäcks privatfinansierade vapen. Det var fina grejer, automatgevär med lång skottvidd, små raketgevär som sände ut dödsbringande granater, mörkerglasögon, större raket- och granatkastare. De skapade kedjor ungefär som i fotboll och hockey, de skapade situationer och hittade på finter. Dragan fick oväntat bistånd av Pia Sundhage med ett gäng tjejer. De fick lätta, korta handeldvapen. Kläderna donerade av HM var helt

fantastiska och kallades multiform, lätt att individanpassa. Färgglada och utmanande, inspirerade av slalomåkares dresser fast inte så tajta utan mera overallstuket.

- Inga blandade lag, sade Pia. Vi sysslar inte med plundring, våldtäkt eller barnaröv i mitt lag. Kanske lite snatteri av minnessaker, tillade hon, om kampanjen går bra. Vi gillar inte kadaverdisciplin, ingen av mina kämpar ska sändas i döden med avsikt. Dragan fick av Bengtsson veta att Regenten önskade ett nyårsanfall mot Gotland. Några dagar senare stod det klart att försvarsmakten planerade att sätta in amfibiekåren mot Visby hamn. Dragan ville inte spela andrafiolen i orkestern. Han bestämde sig för att förekomma den reguljära truppen och valde lejonets kula som mål. Han fokuserade på Fårösund med omgivning. Pia visade sig vara en god planerare och organisatör och instruerade truppen i kartläsning. De fick bilder från den lokala motståndsrörelsen och information om ockupanternas gängse rutiner, ned till enskilda toalettbesök. De simulerade spaning och attack:

- Röd gubbe fyra går på dass. Blå tant åtta röker en cigg på trappan. Lätt raketgevär ett ge eld mot dass! Granatkastare två utplåna trappan!

Dragan var i sitt esse och höll på att förgöra hela övningsstyrkan när han blandade samman begrepp. Med Pia vid sin sida lugnade han sig dock och det hela framstod som ett lag med vinstvittring. De fördjupade sina studier i terrängens beskaffenhet, hamnens tilläggsplatser och ankarplatser, farleder mm. De fick fortlöpande rapporter om läget och tydliga bilder med e-post från den gotländska motståndsrörelsen.

- Vi har ett stort problem, sade Pia. Hur tar vi våra trupper över till Gotland?

51 Den svenska flottan hade mirakulöst undgått att få ett endaste fartyg sänkt under annekteringen av Gotland. De sju kustkorvetterna hade nämligen samtliga befunnit sig på platser långt ifrån krigsskådeplatsen. En var på demonstrationsturné i Australien, en annan i Röda Havet, en tredje på västkusten, den fjärde i Norrland, den femte i Vänern och den sjätte i Karlskrona. Den sjunde korvetten var helt försvunnen utan att någon kunde redogöra för när den senast syntes till. Det databaserade systemet för krigsloggbok hade helt enkelt havererat innan händelserna eskalerade. Hursomhelst var all sådan information hemligstämplad, och trots att media både på fastlandet och på Gotland kunde beskriva läget, vägrade Amiralen att bekräfta uppgifterna. Man hade inga vapen men danskarna hade med tvekan gått med på att beväpna den sjätte korvetten med missiler mot sjömål. Stridsflyget hade lyckats få bränsle till planen i Ronneby, Såtenäs och på Kallax. Av norrmännen fick de låna ett antal missiler som skulle ha anskaffats för tio år sedan, men som strukits i den av riksdagen 2004 antagna halverade budgeten. Artilleriet stod kvar i Boden och ingen ansåg det mödan värt att flytta det närmare Gotland, skottvidden nådde ändå inte dit från fastlandet. Amfibiekåren var den enda som ansågs komplett bemannad, övad och stridsduglig, men den bestod bara av femhundra man.

Statschefen hade utropat sig till överbefälhavare av Guds Nåde, och behandlade regeringens utsedde militäre ÖB som adjutant. Hon kallade nu till sig hela "överkommandot" för samtal. Överläggningen ägde rum i Svärdsordens sal på Stockholms Slott.

- Vad kan försvarsmakten göra? frågade Victoria.

- Be inte om råd ni inte avser att följa, svarade ÖB torrt.

Personalsituationen gick igenom. Endast hälften av den beslutade bemanningen av Försvaret hade kunnat rekryteras. Utan att skräda orden förklarade ÖB att få svenskar ville spela med ett förlorande lag. Rapporter hade inkommit om matbrist hos förbanden i öknen. Få

män eller kvinnor med föräldransvar ville bli sända till avlägsna krigsskådeplatser med risk att dödas och dessutom utan invaliditetsersättning. Drottningen utlovade som omedelbar åtgärd att återta bruket att dela ut Svärdsordens medaljer. Så ställde hon frågan om den gryende motståndsrörelsens kapacitet. Chefen för den militära underrättelsetjänsten svarade att man haft den under uppsikt en längre tid, men att de knappast utgjorde någon fara för rikets säkerhet.

- Vem samordnar motståndsverksamheterna? frågade drottningen.

- Vi kan ju inte avslöja militära hemligheter för irreguljära förband. Då måste de inlemmas i Krigsmakten genom riksdagsbeslut! Victoria blev nu rasande och proklamerade:

- På nyårsnatten ska ett anfall ske mot ockupanterna av Gotland från den samlade svenska försvarsmakten! Inklusive frivilliga!

52 När de främmande förbandscheferna blev underrättade om den svenska statschefens anfallsorder blev generalerna märkbart uppiggade - äntligen lite action! Den nordiska landskampen kunde börja, och alla var segervissa, om än med respekt för motståndarlaget som vunnit åtskilliga hockey-VM. De senaste sju årens rankinglista av IIHF angav förstaplatsen under fyra år för Ryssland och två för Sverige. Finland låg på några andraplatser, övriga nordiska landslag var inte med på listan. Uppgiften bestod alltså i invasion över havet. Denna form av krigföring hade Sovjetunionen planerat för i decennier, och arvet hade förts vidare till det nya Ryssland. Ingen av de nordiska ländernas krigsmakter hade någonsin härbärgerat dylika planer. Tvärtom var man i Skandinavien mästare på kustförsvar och skärgårdsmanövrering. Man hade i decennier övat på att förinta en örlogsflotta som närmade sig land. Nu kände man en stor tvekan inför att själv ge sig ut på sjön nyårsdagen. Striden måste föras i bräckliga farkoster ute på den vida Östersjön, som ofta var

stormpiskad och iskall i december. Fienden hade alla trumf på hand, sittande på höga klippor med sitt artilleri och robotbatterier. Flygstridskrafterna var möjligen mer jämbördiga, och med full samverkan kunde NATO med partners stinga ön från nästan alla håll. Alltså var taktiken att först attackera med flyg, därefter med flotta och sedan transportera över infanteri med stora färjor. Ekonomiska experter påpekade att *Operation desert storm* 1991 haft ett halvt år av förberedelsestid, och en budget på sextioen miljarder US-dollar. Återbäringen kom från ett starkt oljeflöde. Gotland hade bara kalk att bjuda på.

53 Luciamorgonen inleddes med ljusets drottning och hennes följeslagare, tärnor och pepparkaksgubbar. Mannarna på logementen i Visby hade aldrig upplevt något så vackert. En livs levande madonna, troligen en äkta jungfru, bjöd på himmelsk sång och medförde starkvin och ingefärsbröd. Carlsson hade skrutit över denna ursvenska ritual och förklarat att den förpliktade till intet. Trots dess karaktär av nattvard var glöggen inget sakrament, nej det var bara en upplyftande sedvänja i vintermörkret. Länsantikvarien hade organiserat luciatåg till alla större förläggningar på Gotland, och allt skänkte en rofylld stämning av frid och försoning. Endast kommandanten hade rest invändningar:

- De intågande gotlänningarna borde kroppsvisiteras och deras födoämnen ges till hundar minst två timmar i förväg. Länsantikvarien hade med stöd av prosten vägrat.
- Den som bär hand på en jungfru drabbas av Beowulfs förbannelse, den som misstror glöggen har inte på ön att göra. På julafton kommer vi med tomtar, julklappar och sång, men endast om vi blir väl bemötta! De båda lärda männen gjorde en länge utläggning om de gotländska sederna, och vann slutligen gehör. Luciasången klingade sålunda i alla förläggningar tidigt denna morgon, och manskapen fick därefter extra sovmorgon.

54 VIP fick på luciadagen en oroande föredragning av chefen för det ryska östkommandot. Stora omgrupperingar av utländska trupper pågick i Asien. Nordkorea var uppenbarligen annekterat av sydkoreanerna utan att det mytiska kärnvapenkriget bröt ut. Tydligt hade säckvis med ris kunnat bytas mot urmodiga gevär. Nyhetsförmedlingen var kristallklart säljande: *återförening, broderskap, ett folk ett land...* Den norra delen av den koreanska halvön beskrevs som ett fångläger där utsultna människor mumsade på utdelade chokladkakor. Chefen för östkommandot fortsatte:

- Ryska fartyg blir trakasserade i Japanska sjön och Tartarsundet. Harbin, Jixi, Jiamusi är skådeplatser för en enorm ansamling av trupper ur Folkets befrielsearmé. Sachalin är avspärrat, flygplatserna ockuperade av japaner. Den ryske generalen krävde omedelbara förstärkningar med materiel och manskap. De små vaktstyrkor som fanns på plats skulle inte kunna motstå en så numerärt och teknisk överlägsen motståndare. VIP kände omedelbart stark misstro mot ett sådant scenario. Han hade i decennier studerat spelplanen i området och kände till vilka pjäser som kunde flyttas, och deras egenskaper. Utrikesministern redogjorde för sitt samtal med det amerikanska sändebudet:

- USA ger upp Taiwan och Okinawa, tar hem sin flotta och ger därmed de östasiatiska stormakterna fritt spelrum. Detta budskap sände en chockvåg genom församlingen av ryska strateger.

- Varför har vi inte insett detta tidigare? Underrättelsetjänsten, utrikesdepartementet, våra ambassadörer, Pravda: alla har gjort ett uselt jobb! Här pågår världens utförsäljning av landområden till reapriser, och vi är inte med i racet! Vi till och med riskerar att bli plundrade! VIP gav en omedelbar order om massiv satsning på expansion i öst, vilket borde kunna ske till en bråkdel av den militära kostnad och opinionsmässiga konflikt som äventyren i Europa hade medfört.

- Flyg elitförband till Khabarovsk! Omgruppera arméenheter med hjälp av den transsibiriska järnvägen. Östersjöflottan stannar förstås kvar. Utgå!

VIP hade vid det senaste G-20 toppmötet fått en app på sin iPhone som föreställde en röd gammaldags telefonlur. Den ringde nu.

- Obama talking. Are you going nuclear?

- Njet, svarade ryssen.

- OK, then we will stay calm. Keep in touch. Good luck to you, sade amerikanen och bröt samtalet.

55 På Gotland förstod gemene man att julhelgen är viktig i det ryska moderlandet, ty militära transportplan hämtade hem flera av de trots allt ganska korrekta soldater som ortsbefolkningen vant sig vid att känna igen vid vägsräddningar, hamnar, flygplatsen och andra militära stöddepåer. Med sig förde planen visserligen avlösning, men det kändes som att B-laget kom in med sämre disciplin, mindre ordning och sämre förståelse för lokala förhållanden. En del avancerade stridsflygmaskiner lyfte också från Visby och drog österut. De nyanlända soldaterna kom närmast från en stökig tjänstgöring i Donetsk, Ukraina. Där hade de mötts av bistert motstånd från buttra medborgare. Nazister och fascister hade legat i försåt och skadat eller dödat många av deras kamrater. De var krigströtta och hade föreställt sig att få fira jul i hemmets lugna vrå. Nu stod de under befäl av en vresig kommandant som krävde mycket aktiv vaktjänst och patrullering på en öde landsbygd. Gotlänningarna hade hälsat dem välkomna med militärmusik, att det var *Under blågul fana* som spelades undgick dem förstås. Emellertid spreds ett rykte att det svenska julfirandet var generöst och att kommandanten hade tackat nej till inviten. Soldaterna protesterade och kommandanten fick utlova extra förplägnad under julafton. Efter fruktlösa försök att beslagta det lokala beståndet av sill, potatis och

brännvin fick dock kommandanten ge med sig. Jullunchen skulle outsourcingas, tomtarna skulle släppas in. Men först skulle julotta hållas på ortodoxt vis.

Motståndsrörelsen på Gotland hade bråda dagar. Under täckmantel av ljusstöpning iordningställde man insmugglade skjutvapen i hembygdsgårdar och församlingshem. Bakborden fylldes med sprängdeg som formgavs till vackra sockerkakor enligt gamla mönster. Av röd sprängdeg tillverkades också tjocka juleljus med kort stubin. Små julpaket med djävulskt innehåll förfärdigades. Tomtedräkter syddes med skottsäkra skivor i ryggen. Skidor vallades och pjäxor smordes. Länsantikvarien hade gradvis antagit rollen som högste auktoritet för *operation julpyssel*. Han utsåg sju ledare för stridsgrupper: Glader, Toker, Butter, Blyger, Kloker, Trötter och Prosit. De ansvarade för att ta kontroll över var sin tätort.

56 Geir hade varit på kurs i Ramstein utanför Kaiserslautern. Där hade amerikanerna en flygbas och enorma underjordiska lager av kryssningsmissiler och drönare. Enligt uppgift från en visselblåsare övervakade man 1,2 miljoner individer i Mellersta Östern via deras elektroniska fotspår. Det var relativt enkelt att följa en taggad mobiltelefon. Konsten var att verifiera att den som bar telefonen intill sig var en stridande statsfiende, och därmed ett legitimt mål. Och att han inte hade sällskap av oskyldiga som kunde falla offer för en attack från ovan. Geir fick en obehaglig känsla av att order utfärdades på ett omdömesfattigt vis, och att praxis var att *hellre fälla än fria*.

Nu satt den norske drönpiloten Geir i Rygge framför sin datorskärm och betraktade lysande prickar på en kartbild över Visby. Hans kollega hade en lista med nummer kopplade till respektive prick.

- Den röda där är en officer skulle jag tro. Samtalen är många och leder till enheten ombord, materialförrådet, restaurangen. Geir kommenterade:
- Nu rör han sej. Han försvinner ut på Södertorg. Han försvinner ut på landsbygden! Jag kan lätt ta ut honom personligen utan följdskador. Har jag eldtillstånd?
- Kollegan sade: negativt, låt mej göra en sista kollationering. Hon ringde numret från sin dator. En barnröst svarade på gotländska.
- Var har du fått telefonen ifrån?
- Jag tog den ur en kavaj på Donners brunn. Tänkte ge den till pappa.
- Släng den genast! Bär aldrig på ryska telefoner!
- Vem är Du? frågade barnet oroligt.
- Jag är Döden!

57 Frankrike har flera gånger understött konungariket Sverige i krigsäventyr, alltid med pengar eller krediter. Men sedan Axel von Fersen försökt rädda drottning Marie Antoinette undan franska revolutionen, har länderna gått skilda vägar. Carl Bildt hade sedan Gotlandsinvasionens första dag befunnit sig i Italien på sin hustrus släktgods. Han hade därifrån rest runt Europas huvudstäder och försökt att likt en sentida Mannerheim uppbåda stöd för sitt av krig drabbade fosterland. Gensvaret var tyvärr klen, de flesta europeiska politiker hade nog av sina egna inrikes problem. Högern var på frammarsch lite varstans och Bildt blev behandlad som en populist snarare än den distingerade statsman han ansträngt sig att framstå som. Var inte hans tidigare regering ansvarig för självförstörelsen av det egna försvaret?

- Utrikespolitik är framför allt en fråga om affärer, sade den franske presidenten när nyheten om Gotlands förvandling till en främmande

militärbas diskuterades. En tid efteråt, när ryssen kände sig trängd, såg Frankrike sin chans att medla i konflikten. Man erbjöd sig helt enkelt att leverera de två attackfartyg som belagts med kvarstad på ett franskt skeppsvarv på grund av EU:s handelshinder.

- Ni behöver ju inte bita er fast vid denna Gotska ö, om ni får rörliga plattformar för era helikoptrar!

- Tack, men dessutom behöver vi tjugo jaktplan till våra hangarfartyg, svarade VIP.

- Nå, de kan svenskarna leverera själva, blev fransmännens attityd.

- *Fred i vår tid*, proklamerade Bildt på Twitter.

Så kom sig planen att Sveriges flygvapen skulle överlämna spjutspetsen av sitt flygvapen till Ryssland i utbyte mot ett fritt Gotland. Strategin att inleda återtagandet med flyganfall från Sverige fick överges.

58 *Peace for our time* var NATO:s beteckning på den kontingent av två krigsfartyg av Mistral-klass som lämnade örlogshamnen i Saint Nazaire, gick ut på Biscayabukten, rundade Brest, seglade genom Engelska kanalen och stävade mot Nordsjön med rysk flagg och besättning om 450 ryska matroser. När de båda ryska örlogsfartygen rundat Skagen satte de kurs mot Stora Bälten och vidare in i Östersjön. Dessa fartyg kunde bära och landsätta en komplett invasionsstyrka.

59 Bengtsson satt på oerhört mycket information om händelseutvecklingen på Gotland och runt Gotlandsfrågan för att vara en arbetslös civilist. Samtidigt var han själv offer för trakasserier. Han hade blivit dödförklarad sedan en läkare på Gotland lämnat in en dödsattest, *saknad genom drunkning*. Länsrätten hade beslutat att han utom rimligt tvivel hade förlit sig med sin segelbåt utanför Gotland. Hans bankkonto var fruset. Om han legitimerade

sig kunde han bli gripen för urkundsförfalskning. Hans föräldrar överklagade domen men ärendet låg vilande. Den enkla lösningen blev att anta en ny identitet som inte var upptagen. Detta var redan rutin på internet men med lite händighet kunde man också i den reella världen skapa sig ett nytt namn. Bengtsson ägnade sig nu åt att mobilisera frivilliga krafter för att rädda Gotland åt den fria världen och återta svensk kontroll över ön. Det var ett rent säljobb som inte var särskilt komplicerat. Den vanligaste motfrågan var:

- Vad skulle jag tjäna på det? Kommentarer fälldes som:

- Vem bryr sig, det är en ö som svensk överklass brukar semestra på. Jag har aldrig varit där. Yngre människor brukade avsluta samtalet med:

- Oj min sambo ringer, jag måste ta det. Äldre brukade säga:

- Jag har en tid i tvättstugan strax, ursäkta mej. Men det fanns äventyrslystna personer som sade:

- Självklart, *Gotlands sak är vår!* De ställde upp med bergsklättrarutrustning, kajaker, skärmflyg, windsurfingbrädor, crossmotorcyklar... Också naturvänner tyckte brinna för ön. De misstrodde Carlsson och hans råvaruuttag. De såg militärer som miljöförstörare av stora mått. I Bengtssons rymliga klädkammare hängde hundratals vackra overaller i bjärta färger. Ett koncept började formade sig: *Visby Nyårsrevy!* Gotlandsrederiet tänkte på idén. Rederiet hade tillåtits köra en tur och retur dagtid från Oskarshamn, en resa på cirka tre timmar. Genom redarens försorg upptogs förhandlingar med Carlsson och kommandanten om detta *traditionella svenska folknöje*. Båda var ytterligt misstänksamma.

- När jag hör ordet kultur, osäkrar jag min revolver, utbrast kommandanten.

- Nej, detta är underhållning, avsedd att göra folk glada, svarade redaren.
- Jovisst, och på vems bekostnad, om inte guvernörens, muttrade Carlsson. Det ska skämtas hit och dit, och alltid är det ansvarstagande personer som gisslas i dessa burleska revyer! Jag vill se en repetition i förväg. Blir det för tokigt ställer vi in!
- Teatersällskapet består av ypperliga artister som repeterar på fastlandet. Det blir svårt att ordna en förhandsvisning, de anländer annandag jul.
- Så här får det bli: Carlsson bevistar generalrepetitionen här i Visby och beordrar de ändringar som erfordras, röt kommandanten.
- Revyn vill ha nyårsaftonpremiär i Bunge hembygdsgård. Där ska de spela första gången.
- OK, men bara om vi godkänt programmet, avslutade kommandanten.

Redaren återrapporterade till Bengtsson som blev mäktat nöjd:

- *Paris vaut bien une messe*, mumlade han.
- Hursa? frågade redaren som visserligen var bildad men knappast kunnig i franska.
- Ja det sa Henrik IV år 1593. Andemeningen är att man kan försaka sin tro för att vinna ett världsligt mål. Och mitt mål är synnerligen världsligt!

60 Auktoritära regimer har tagits med överraskning av digitala sociala media, och försöker med tveksamma effekter hindra deras spridning i sina länder. Emellertid är användarna uppfinningsrika och hittar sätt att kringgå censur. *Instagram* är en

bilddelningstjänst utvecklad av två amerikaner 2010 för iPhone och iPad. Två år senare köptes företaget av det sociala nätverksföretaget Facebook för en miljard USD. Bilder som tas med din iPhone kan blixtnabbt delas ut till alla som följer dig på Instagram. Genom att lägga till hashtaggar # kan nyckelord knytas till en bild.

VIP hade en formlig brandvägg runt sin person när det gällde internet. Hans cybervakt var väl bemannad och rundligt avlönad. Tips om dissidenter flöt ständigt in och det fanns alltid pengar att sticka till privatspanare som var angivare. VIP hade förra julen skänkt en *iPhone* till sin närmaste vän, som nu höll på att tillreda en julsupé. Gourmetkocken hade fått en omgång förmaningar om användandet, och begränsade därför fotograferandet till maträtter, dukningar och musikevenemang. Sådant delade han med sig på Instagram under ett obegripligt användarnamn. Vad ingen av de närmast sörjande hade förstått, var att varje bild innehåller metadata med geografiska koordinater för kamerans plats. *I Know Where Your Cat Lives* är ett illustrativt projekt skapat av Florida State University för att visa hur våra privatliv blir alltmer upptäckbara. Bilder av husdjur samlades in på webben, processades av en algoritm och kunde sedan knytas till en geografisk plats som visas på en världskarta. Detta kände Mardiros till.

Elektrikern Mardiros Demirtjan var en av minst 30 000 arbetare som blev lurade på lönen under OS-bygget i Sotji. När han krävde ut sin lön blev han gripen av ortspolisen, anklagad för uppvigling, torterad och i praktiken belagd med yrkesförbud. Som en intelligent man berövad sin yrkesutövning började han tillbringa alltmer tid på internet. Där upptäckte han ett sätt att avkoda bilder dess metadata. Genom sin slutledningsförmåga och lokalkännedom räknade han snart ut att *Falknästet* på berget tidvis användes av landets president. Han kontaktade nu nätverket av DJI amatörer och bad om en fjärrstyrd quadkopter för ett scoop han antydde men inte ville avslöja. Genom crowdfunding fick han inom en vecka adressen till en plats utanför Sotji där en kartong väntade på honom. Efter några

timmars knåpande hade han satt ihop maskinen och provkörde den på ett snötäckt fält utanför byn. Han övade manövrering i flera dagar och filmade naturmotiv i bergen. När julhelgen randades tändes ljusen i *Falknästet* men det var förstås städpersonal och säkerhetsmän som gjorde huset i ordning. Mardiros inrättade en utsiktsplats i ett gavelfönster hos en god vän och inväntade rätt tillfälle. När julfirandet började i Falknästet sände Mardiros upp sin quadkopter och filmade in genom fönstren. Efter en stund var maskinen förlorad. Säkerhetschefen rapporterade till VIP inne i huset:

- Vi har oskadliggjort en spionfarkost över ert hus. Här är vad som finns kvar. Han öppnade en påse och visade en hög plastskräp med små metalldelar.

- Det ser rätt harmlöst ut, sade VIP. Är ni säkra på att intet finns kvar i luften?

- Vi lyssnar ständigt. De här små sakerna hörs knappast eftersom de har elektrisk framdrivning. Hör vi någon så tar våra prickskyttar ner den. Vad han inte visste var att bilderna hade strömmats ner kontinuerligt till operatören genom WiFi. Instagram visade på själva juldagen intima scener från storstugan i *Falknästet*. Vem som var huvudperson framgick av ett tydligt porträtt utifrån genom fönstret. Ymnigt med hashtaggar gjorde att antalet tittare blev enormt. VIP hade kommit ut utan egen förskyllan.

61 Den tjugotredje december anlöpte Gotlandsfärjans julkryssning Visby. De vakter som hade att kontrollera införsel till ön tyckte att besättningen var talrik. De bjöds på påsar med julkarameller av söta flickor. En ström av bilar lämnade skeppet: varor från det rika svenska fastlandet, fyrhjulsdrivna personbilar, hantverkar-vans, snöröjningsfordon, turistbussar. Överallt mycket folk på väg till julfester runt hela ön. Dragans pojkar och Pias flickor lyckades på detta trojanska sätt invadera ön utan större

uppmärksamhet. De blandade sig med ortsbor och upplöstes synbarligen. Men Pia hade koll på varenda persons läge, utrustning och uppgifter. När färjan lade ut stod de så kallade *kungabarnen* ombord och vinkade. Kungen hade bjudit alla minderåriga till julfest på slottet i Stockholm och utverkat fri lejd åt dem och deras barnsköterskor.

Det gamla undersökningsfartyget Argos hade i sista stund räddats från skrotning av fartygsentusiaster i Danmark. Det sextio meter långa blåmålade fiskeriskeppet anlöpte nu Slite och bjöd på färsk torsk. Åtskilliga fiskelådor firades iland utan närmare undersökning. Ett populärt soppkök upprättades på kajen. Man serverade Argos *bouillabaisse* och önskade fröjdefull jul.

62 Dan före dopparedan anlände revysällskapet Visby. Kommendanten var missnöjd och undrande. Skälet angavs vara att Gotlandsfärjan skulle vara inställd under annandag jul, och skådespelet krävde åtskilliga repetitioner. Packlärarna visiterades minutiöst utan att ockupationsmakten fann något kontraband. Revysällskapet inkvarterades i en skola som var stängd på grund av jullov. Samma kväll hölls en kollationering. Carlsson tittade in och lyssnade. Ganska spexigt gullades det med ryska soldater i förskräckligt vanprydande uniformer.

- Jag ska ordna några originalkläder till er, myste Carlsson.

Spexet byggde på Sjostakovitj opera *Näsan* (1930). Carlsson hittar en näsa i frukostbrödet. Det visar sig att den tillhör kommandanten. Jakten på näsan leder till oändliga förvecklingar och i slutscenen promenerade kommandanten med återbördad näsa på *Nevskij Prospekt* i S:t Petersburg.

- Stopp, skrek Carlsson, med en sådan reträtt kan det inte sluta! Den lyckosamma slutscenen ska utspelas i Visby förstås!

-Tala med kommandanten, och låt honom välja, uppmanade regissören diplomatiskt. Han visste nämligen att de hade uppfört originalscenen. Frågan är om kommandanten någonsin gått på opera?

63 Järnhandlaren i Visby var inte känd som en stridbar person och kallades nedsättande för *Snörmakare Lekholm*. Han hade upplevt en förfärlig sommar. Den vanliga strömmen av turister och sommargäster hade krympt till en rännil av trogna fastighetsägare som gjorde korta tillsynsbesök. Alla tycktes ha sett orosmolnen hopas i öster. Därför hade järnhandeln ett ovanligt välfyllt lager av osålda fritidsprylar. En del camping- och fritidsmateriel hade ockupanterna rekvirerat utan betalning. Lagret av gasolflaskor stod dock orört och välfyllt, eftersom sådana brandfarliga varor inte fick lagras i större mängder ute på försäljningsställena. Snörmakare Lekholm fick en idé! Han ringde Länsantikvariern och erbjöd sina tjänster. Denne blev ytterligt häpen, men accepterade förslaget. Så kom det sig att järnhandeln för en kväll förvandlades till tomtarnas julverkstad. Gasolflaskorna försågs med primitiva ventiler som kopplades till grova slangar med ett par meters längd. Dessa surrades fast på pakethållaren på var sin cykel. Planen var att på utsatt tid fylla logementens källare med explosiv gas och låta de glimmande juleljusen utlösa explosioner.

64 Nyköpings gästabad, Eden i bollhuset, Defenestrationen i Prag, Ölkällarkuppen var sägner som skolelever runt hela Europa lärt sig. Till denna färgstarka samling historiska events skulle nu läggas *Den gotländska tomteparaden*. Till tonerna av *Det brinner en stjärna i Österland, under julnattens mörka timma*, tågade en lustig parad in i Visby genom de fyra portarna. Där var tomtar dignande under fyllda julklappssäckar, där var nissar i röda kläder och pepparkaksgubbar i brun mundering och tärnor i vita särkar. Alla bar de något i handen. In i de olika förläggningarna strömmade tärnor in med ljus i hår. Soldaterna blev tagna på sängen

av denna exotiska uppvisning. De undfångades med sill och brännvin. De fick paket ur säckarna. När de små julklapparna öppnades krälade håriga spindlar ut ur dem som skrämde upp manskapet - då slog tomtarna till. Med karateslag och påkar oskadliggjorde de ockupanterna och bakband dem. Bevakningen av viktiga tekniska samhällsfunktioner var minimal, och Dragans män tog helt enkelt över. De kunde inte identifieras med uniformer eller mangrant uppträdande, ty mångfald var deras motto. Fiffiga vapen som elpistoler, bedövningsspray, karateslag skapade inga blodförluster hos de nedkämpade vakterna. De tillfångatagna soldaterna internerades i mycket små grupper och förhördes en och en av civilister. De fick tre val: asyl på Island eller ospecificerad flygtransport till Krim eller Cypern. Ute på fartygen övermannades vakter och besättningar, vilka kastades i vattnet. Kommendanten fann sig omgiven av lucior som var allt annat än fredliga ljusbärrarinnor. De slog honom i järn och satte honom på vatten och bröd i det djupa källarvalvet. Carlsson hade gett sig av för julfirande i Singapore. Amerikanerna hade i en gest av välvilja åter belyst scenen med sina GPS-signaler. Upptäckten av detta satte skräck bland de ryska fartygsbesättningarna på redde, som anade att *dagen D* var nära förestående, och kände vittringen av *awe and wonder*, som världens starkaste militärmakt en tidigare gång förutskickat i invasionens gryning. När den svenska flaggan hissades på rådhuset, som för övrigt var en hög gammal kasern byggd för pansarregementet, förstod de ryska fartygen till sjöss att Visby var förlorat. De satte kurs mot Fårösund.

65 Bunge hembygdsgård var inredd i en stor ladugård. Nordkalk hade sponsrat den nya inredningen till samlingshall med scen. Inför nyårsspelet var salen dekorerad till fest och skådespel. I förhandlingar med Kommendanten hade länsantikvarien utverkat tidigareläggning av festligheterna till självaste julafton. Vaktstyrkan på Fårösund respektive Lärbro hade marscherat upp för att få lite lättnad från en enformig tjänstgöring. Vid ingången bjöds på snapsar

och dragspelsmusik som mannarna kände igen från hemlandet. Publikens av ockuperande militärer var förstås blandad med ortsbor. Bland andra var fru Nilsson där med postbudet, länsantikvarien och vägdirektören. Axelsson var en skugga av sitt forna jag, men efter en personlig inbjudan hade han masat sig dit med sin fru. Bengtsson hade tagit sig över till ön och vid hans sida satt Elna, hans vän från Haninge som delat motståndskampen med honom och gett honom husrum. Spexet bjöd på musikalisk underhållning på ryska, vilket fick tårarna att rinna hos många soldater. Visserligen var uttalet förfärligt, men modersmålet och hembygdens toner är ändå kärt. I slutscenen framträdde en soldat iklädd oklanderlig rysk uniform. Det var Sociala Ivan från den upplösta länsstyrelsen, som fått låna den genom den godtrogne herr Carlssons försorg. Tillsammans med ensemblen fick Ivan publiken att resa sig upp och sjunga arm i arm. I det ögonblicket förändrades salongen till ett slagfält där handgemäng bröt ut. Vapnen låg nämligen på golvet framför envar soldat, och nu kastade sig gotlänningar fram och satte foten på bössan, medan de nedgjorde de rusiga soldaterna med knytnävarna.

66 Dragan och Pia hade gradvis närmat sig Fårösund på obehagliga stigar. Ockupanterna hade försökt befästa en 18 km lång linje mellan Kappelshamn och Slite, genom vilken huvudvägen till Fårösund gick. Manskapet räckte dock inte till för att hålla ett så långt bålverk tätt. Det fanns stora luckor i bevakningen där motståndsgруппerna kunde slinka igenom. De fortsatte mot Fårösund och lade sina trupper i försåt runt hamnplatserna. Av motståndsrörelsen på Gotland hade de fått observationer av lägen för minstråk och kulsprutenästen. Det nedlagda kustartilleriets anläggningar utgjorde bas för ockupanterna, men även Bunge Stacks och Färjeläget hyste fartyg som bevakades av mindre styrkor på land. Attackerna kom koordinerat och samtidigt med överraskande inslag. En dansande Beowulf på gatan drog vakternas blickar till sig. Musik spelades. Telefonerna ringde. Fyrverkerier upplyste himlen.

Clowner intog vaktlokalen och strödde guldmynt (fyllda med choklad) på golvet.

- *Farväl till vapnen!* ropade danstruppen regisserad av Pia, och drog ut soldaterna på huvudgatan där de bjöd på champagne. Dragans pojkar smög nu in och säkrade farligheterna i lokalen. Soldaterna var som förhäxade och insåg först gradvis att de blivit krigsfångar.

Hemvärnet på Gotland hade inte helt utplånats under Carlssons omstruktureringar. Det hade bara blivit hemligt. En del vapen fanns faktiskt lagrade på olika platser som inte ockupanterna spårat upp. Nu gjorde dessa människor entré med buller och bång och flaggan i topp och på ett dussin ställen längs stranden Fårösund och på själva Fårö. De örlogsskepp som samlats i sundet insåg att landbacken var full av skjutande fiender som närmade sig deras fartyg. Plötsligt detonerade en minlinje tvärs över sundet. Kaskader av vatten regnade ner över de närmaste skeppen.

- *Hellre fly än illa fäkta*, sände flottans chef ut som sms. Eskadern kastade loss och gick till sjöss för att prompt bli återkallad till S:t Petersburg respektive Kaliningrad.

67 Det svenska *Amfibieregementet* räknade 543 sjömän, 333 officerare samt 191 deltidsanställda och 486 reservofficerare. Den senare siffran var ett antagande beroende på brister i redovisningssystemet *Prio*. Trots sin devis *Där vatten möter land*, var flera soldater veteraner från bergs- och ökentrukturer som Tchad och Afghanistan. Manskapet var spritt över Sverige men hade under julmånaden samlats på örlogsskolan i Berga för samträning inför den hittills svåraste uppgiften: att återta Gotland till vad pris det vara månne. Det gick således en officer på varannan soldat, varav den ene var gruppbefäl! För att skapa meningsfull sysselsättning åt alla officerare skapades en pyramidisk organisation i fem nivåer. Efter

veckor av instruktioner vinkade officerarna adjö till sin attackstyrka som gick i båtarna. Fartygen utgjordes av trettio *Stridsbåt 90* som i flera fall återtagits från sjöräddning och polis. Efter julhelgens firande satte styrkan iväg österut och närmade sig Gotland under extremt hårt väder. Vid horisonten lyste vita blixtar ur fjärran upp natthimlen. Låga moln jagade över himlavalvet, landmassan låg som en mörk kontur under ljusskenet. Avlägsna knallar rullade genom vinden som piskade det mörka havet till skum. Männen under däck höll sig krampaktigt fast vid skrovet för att inte bli blåslagna av det ständiga kraschandet mot vågorna. Man tänkte inga stora tankar. Måtte detta mörbultande ta slut snart! Må vi finna lä under udden. Hur ska vi undgå att bli förintade av kustvärnet redan innan vi nått strand?

Många blev sjösjuka när de kommenderades föröver för att hacka is från den spetsiga fören. I utmattat skick nådde styrkan Visby, där de till sin glädje togs emot med öppna armar av tomteparaden. De fick veta att ryssen retirerat till Fårösund, och förberedde sitt anfall därför. Den södra gruppen avgick tidigare än den norra med avsikten att samtidigt inringa målet. Utanför Hoburgen siktade de två fruktansvärda motståndare: nybyggda Mistralkryssare, specialbyggda för landstigningsoperationer! Dessa skepp kunde vardera transportera 16 helikoptrar, fyra landstigningsbåtar, 70 pansarfordon varav 13 stridsvagnar. Helikoptrar surrade över de svenska småbåtarna från alla väderstreck och några amfibiemän fick hållas kvar för att inte hoppa över bord. Emellertid tycktes helikoptrarna mest intresserade av att filma scenen, några skott sköts inte. När södra gruppen nalkades sundet tycktes detta nedlusat av gröna båtar. Försiktigt avancerade eskadern bland kobbar och skär tills de igenkände den tretungade blågula flaggan! *Fred i vår tid* signalerade chefen och därmed var slaget vunnet. Av ryssen syntes flera spår, främst avfall, men inga skepp.

68 Underlättelser från Visby flygplats meddelade att *Fritidsfaret* flugit ut åtskilliga ryska soldater till helgpermission och mot alla instruktioner landsatt dem på Cypern. Den återstående vaktstyrkan i flygledartornet hade under rusets inverkan förmåtts lämna sin post för en välbehövlig solsemester. Därmed var ockupationen upplöst.

69 Mossad hade en litet men alert grupp agenter i Sverige sedan lång tid. Man hade gjort två verkligt konkreta operationer som gav respekt i underrättelsekretsar. Den ena orsakades av att man upptäckt att ett fartyg i en rysk Östersjöhamn lastade vapen avsedda för en anti-Israelisk terrorgrupp vid Medelhavet. Mossads agenter hyrde en RIB gummibåt, tog den på släp efter en personbil till Öland södra udde. Därifrån gick man ut på sjön med en beväpnad styrka och äntrade handelsfartyget på dess väg söderut genom Östersjön. Man tog kommandot över båten och lät dumpa vapnen i Nordsjön varpå båten lämnades i en fransk hamn med besättningen oskadd. Den ende som aldrig återsåg sin fosterjord var superchargören, som ansvarade leverans av för lasten. Den andra konkreta operationen gällde en man i Tranås som planerade ett terrordåd i Stockholm 2010. Mossads platschef briefade personligen chefen för SÄPO om mannens förehavanden. Mossad fortsatte bevaka mannen när han tog en bil till huvudstaden där julhandeln pågick. Med stigande oro noterade agenten frånvaro av SÄPO-folk på gatan. När terroristen tagit sig till stadens mest centrala handelsstråk och började osäkra sin sprängladdning såg sig agenten manad att agera. Med en laserstråle utlöste han tändhatten och mannen ljöt en ögonblicklig död, utan att merparten av laddningen exploderade. För detta fick han en medalj av sin regering, men inte ett knyst från de svenska kollegorna, som bedömde det hela som en olyckshändelse! Mossad hade intensiv bevakning av händelseutvecklingen i Östersjön denna höst och vinter. Fiende nr ett hette Carlsson, hade ett lång register av anti-semitisk verksamhet och förde nu ett främlingsfientligt regemente på Gotland. Det vill säga, ryssarna var hans vänner och gotlänningarna hans skyddslingar. När Carlsson tog planet till Singapore för att fira jul hos sin son följde Mossads agent med. De tog in på Marina Bay Sands hotell, en byggnad med 55

våningar med utsikt över Singapore Strait. På hotellrummet snattade agenten hans pass och bytte inlagan. Vid hemresan stoppades Carlsson i passkontrollen. I hans pass stod STATSLÖS.

70 Bengtsson familjen brukade träffas varannan vecka i Katrineholm. Där fanns några olika caféer, och de valde mellan dem nästa träffpunkt.

- Pappa, du måste ordna en stor konferens i Örebro. Låt den handla om hundsport, där vet du ju tillräckligt mycket för att vara trovärdig gentemot hotellen och arenan. Jag håller på att mäkla fred, och delegaterna måste ha ett ställe att träffas på. Så kom det sig att nordiska delegationer samlades i Örebro för att dryfta fredsvillkoren. Danmark uppträdde oersonligt och ville inte släppa en tum mark. Norge nöjde sig med Jämtland, Luleälven med dess tillgångar av järnmalm, malmbanan och vattenkraft. Finland tog hand om Meänkieli-språkiga områden och erbjöd sig att tala för att EU skulle stödja de sargade svenska statsfinanserna genom att släppa in Sverige i eurozonen. Det senare var det enda den svenska delegationen kunde godta. Då framlade danskarna ett nytt förslag: *Den Skandinaviska unionen*. Ingredienserna var den danska kronan som valuta, vilken man slutligen fick överge, en gemensam unionsregering, rikstinget som lagstiftande församling, livsmedelsverket lokaliserat till Danmark, kemikalieinspektionen till Norge och skogsnäringsstyrelsen i Finland. Trekröset flyttades till Vuollerim och Lule älv blev gräns mellan de norra delstaterna i unionen. Markaryd blev Sveriges sydligaste stad, Brömsebro fastlandets sydligaste punkt. Den nya Skandinaviska unionen fick en befolkning på nästan 26 miljoner invånare. Som nation i Europeiska unionen placerades den därmed på sjunde plats efter Polen. Befolkningen härrörde från Sverige till 37 %, Danmark till 22 %, Finland (inklusive Åland) till 21 %, Norge till 20 %. Man enades om ett proportionellt valsystem till ett unionsting. Därmed fick det folk som förlorat sin självständighet flest röster. Antalet mandat blev

föremål för en oändlig debatt, då varje land hade sina utgångspunkter (alltifrån Ålands 30 ledamöter till Sveriges 349). Vad som skulle vara officiellt nordiskt språk gick inte att avgöra, diskussionen blev tumultartad. Man enades om att engelska fick tjäna som unionspråk, och sedan fick invånarna försöka begripa varandras tungomål bäst de kunde. Unionsregeringen skulle få sitt säte i en idealstad som skulle anläggas på Ven med regionalståg i tunnel Helsingborg-Köpenhamn. Som flagga valdes Nordiska rådets, vilken såg ut som en inverterad Skånepartifana. Det var en sekulär republikansk statsbildning. Som presidentkandidat sattes Victoria upp.

71 Ett Jugoslavien utan Tito, sade Edvinsson när han hörde Nordiska Rådets statssekreterare Gunnar Wetterberg rita upp konturerna av den nya Skandinaviska unionen. Presskonferensen ägde rum på Hanaholmens kulturcentrum på en ö väster om Helsingfors. Platsen var omsorgsfullt vald för att svenskarna inte skulle känna sig förödmjukade. Efter att Sverige 1967 hade efterskönt Finlands krigsskuld, uppfördes byggnaderna 1975 som ett forum för samarbete mellan Sverige och Finland. Kulturcentret har byggnader för hotell, mötesutrymmen och restaurang med utsikt över innerskärgården.

- Ska riket kallas de förenade kungadömena?

- Nej, det är Storbritanniens obsoleta unikum. Det blir snarare en federation som Schweiz, eller en förbundsstat likt Tyskland. När Wetterberg besvarade frågor på sitt breda Göingemål såg de övriga nordiska deltagarna konstnerade ut.

- Vilket ansvar får unionsstaten? frågade Edvinsson.

- Militärt och polisiärt våld, givetvis. Men valutan, den är ju Europeiska centralbankens ansvar. Minns att Sverige anslöt sig till EU 1995 utan att begära respit för Euron, vilket Danmark dock gjorde. Nu är det väl närmast en uppföljning av ECB att låta den

Skandinaviska unionen ingå i valutan. År 2013 används euron av 19 medlemsstater omfattande 332 miljoner invånare. Vi ökar invånarantalet i eurozonen med 26 miljoner!

- Sjukvården och skolan är decentraliserad i Sverige i högre grad än de övriga unionsländerna, blir inte det konstigt med sådana skillnader, eller ska det ändras?

- Viktigast av allt är medborgarbegreppet, svarade statssekreteraren. *Medborgarplikt* införs för unga som en slags socialisering in i samhället och en möjlighet för Unionen att disponera fri arbetskraft. En välfärdskommitté har resonerat fram en idé om begränsad samhällelig välfärd, kombinerad med försäkringslösningar. Konceptet innebär att tröskeln för immigranter kommer att sänkas, och trygghet förvärfvas genom eget sparande i olika kassor för sysselsättning, sjukdom, högre utbildning. Kassorna väntas också bidra med hjälp åt utblottade, en slags inbyggd beskattning av kapitalet in natura. I kassorna ska kompetens finnas och ges incitament till resurssnåla bidragslösningar.

- I Danmark råder en kritisk unionsdiskussion, påpekade Edvinsson. Behövs en ytterligare nivå mellan kungariket och EU?

- Om politikerna kan visa att danskarna tjänar på det, går det igenom! Det finns starka känslor av återförening hos dansk befolkning som stöder unionstanken. Normmännen fokuserar på basnäringarna olja, fisk och vattenkraft. Till naturtillgångarna kan man nu lägga järnmalm och skog. I övrigt är den *Skandinaviska unionen* ett villkor för att Norge ska ansluta sig till EU. *Lika barn leka bäst* är en spridd paroll i Norge.

Hur är opinionen i Finland?

- Finländarna är yrvaket positiva till den nya nordiska gemenskapen. *Väst är bäst* heter det på finlandssvenska. Just nu gäller det Tornedalen.

De svenska förhandlarna var som vanligt mest upptagna med hur man skulle sälja in nyordningen hos den egna befolkningen. De som arbetade intensivast för unionen räknade sniket med att få ett politiskt förtroendeuppdrag i unionstinget. *Tillsammans blir vi starkare* lanserades som slagord.

- Våra grannar plundrar oss, menade journalisten Edvinsson.

- Sådant avvikande tal tolereras inte!

Åsiktsövervakningen hade skärpts i det kvarvarande Sverige, och dissidenter hade repressalier att vänta.

72 Bengtsson låg i sin segelbåt och lyssnade på sjörapporten. Med vemod hörde han aktuella vindobservationer enligt den svenska fyrlistan: Nordkoster, Väderöbod, Måseskär, Pålgrunden, Vinga, Nidingen, Hallands Väderö, Falsterborev, Skillinge, Hanö, Utklippan, Ölands södra udde, Ölands norra udde, Harstena, Hoburgen, Östergarnsholm, Fårösund, Gotska Sandön, Landsort, Svenska Högarna, Grundkallen, Märket, Örskär, Kuggören, Eggegrund, Brämön, Lungö, Skagsudde, Sydostbrotten, Holmögadd, Bjuröklubb, Pite Rönnskär, Rödkallen, Malören... Väderleksrapporten från Sveriges Radio fortsatte länge att rapportera som om ingenting av territoriet hade förändrats. Minnet av ett landskap sitter i.